

இளங்கடர்

மாசு மலர் 2000

வெளியீடு

சுந்தர்தியான் ஆச்சாரா தசவ கலைபண்டார்ட்டுப் பேரவை

குறள் வழி

“கரம்பிலா நெஞ்சின் கடனறிவார்
முன் நின்று
இரப்புமோ ரேள் உடைத்து.”

பொருள்:

கடமை அறிந்தவர்முன் நின்று இரப்ப
தும் ஓர் அழகை உடையதாகும்.

உ

சிவமயம்

நற்சிந்தனை

எங்கள் குருநாதன்

தேகம் நீ யல்ல வென்றா நெங்கள் குருநாதன்
சித்தத்திற் றிகழுகின்றா நெங்கள் குருநாதன்
மோகத்தை முனியென்றா நெங்கள் குருநாதன்
முத்திக்கு வித்தென்றா நெங்கள் குருநாதன்
வேகத்தை கெடுத்தாண்டா நெங்கள் குருநாதன்
விண்ணு மண்ணு மாகிநின்றா நெங்கள் குருநாதன்
தாகத்தை யாக்கிவிட்டா நெங்கள் குருநாதன்
சத்தியத்தைக் காணவைத்தா நெங்கள் குருநாதன். (2)

சென்னை
ஞானசக்தி
சென்னை

வெளியீடு - 2

கடர் - 26

2000 மார்ச்

பொருளடக்கம்

1) அகமும் புறமும்		
2) நம்பலாம் நடந்தது	5	6
3) திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி அருளிய ...	7	10
4) பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர்	11	13
5) இசையினை விரும்புகின்ற இறைவன்	14	15
6) மனிதம் துளிர்க்க		16
7) மாளுடத்தை மேன்மைப்படுத்தும் மாண்புமிகு கோட்பாடுகள்	17	20
8) வாழ்க ஞானசக்தி வேலா		21
9) செல்வம்	22	24
10) மேலான தெய்வம்	25	28
11) சந்நிதிமுருகா சங்கடங்கள் தீர்ப்பாய்		29
12) திருக்குறள் இணையற்றது	30	32
13) ஸ்ரீ முருக மந்திரம்	33	37
14) ஒரு குடும்பத்தின் கதை	38	39
15) சந்நிதியான்	40	43
16) சிவராத்திரி விரதத்தின் வரலாறு	44	45
17) பாராட்டு வீழா மாணவர் மக்கம்	46	48
18) சங்கம வழிபாடு	49	50
19) Easy Way to Learn English (Part 24)	51	52

அன்பளிப்பு :

மலர் ஒன்று 30/- ரூபா

வருட சந்தா தபால் செலவுடன் 385/- ரூபா.

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவையினர்

அச்சுப் பதிப்பு :

அச்சகம் - சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்

தொண்டைமாவாறு.

ஆற்றங்கரை வேலவனே!

இராகம் : ஸாரங்கா

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

அருள்வழங்கும் ஆறு முகங்கண்டேன்
அழுதிரங்கும் அடியார் அன்பினை ஏற்றுநிதம் - (அருள்)

அனுபல்லவி

பொருள்வேண்டிப் புகழ்வேண்டிப் பாடவில்லை உந்தன்
பொற்பதமே போதும் பாடுகின்றேன் - (அருள்)

சரணம்

தேரழித்து மாயச் செயலழித்துச் சூரன்
திமிரழித்துத் தேவர் துயர்தனையும் அழித்தாய்
தேரழிந்தும் உன் திரு ஊரழிந்தும் என்றும்
சீரழியாச் செல்வச் சந்நிதி உறையுமுந்தன் - (அருள்)

ஆற்றங் கரையலைகள் அரும்பதம் தடவிநிற்க
அழகுயர் மரக்கிளைகள் சாமரமாய் அசைய
தேற்றுபா ரின்றிநிதம் தேடிவரும் எமக்குத்
தேறுதலை வழங்கும் தெய்வமே வேலவனே - (அருள்)

விஷ்ணுய்யிரியா

“ஞானச்சுடர்”

தை மாத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை :-

புத்தாந்தரமாம் ஆண்டு தைமாத மலருக்கான வெளியீட்டுரையை திரு. ஆறு. திருமுருகன் அவர்கள் திகழ்த்தினார்கள். அவர் அறிவு மணி தளது பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்காக அவ்வது வேறு வகையிலோ உதவலாம். ஆனால் வையக்தன் வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கு ஞானச்சுடர் போன்ற ஆத்மீக சஞ்சிகைகளே உதவமுடியும் என்பதை முதலில் குறிப்பிட்டார். மேலும் சந்திரிச்சூழலில் இருந்து வெளிவருகின்ற இந்தச்சுடர் சந்திரியானுடைய அற்புதங்களையும், சம்பவங்களையும் அடுத்த சந்ததிக்கும் தெரிவிப்பதற்கான ஆவணமாக வெளிவருவது ஒரு பெரிய தொண்டு என்பதையும் தளது வெளியீட்டுரையில் வெளிப்படுத்தினார்கள்.

மதிப்பீட்டுரை :-

மேற்படி மலருக்கான மதிப்பீட்டுரையை யாழ் பல்கலைக்கழக இடைவரவு விரிவுரையாளர் திருமதி மனோகம்மாணி சண்முகதாஸ் அவர்கள் மேற்கொண்டார்கள். இரண்டு ஆண்டுகள் தொடர்ச்சியாகச் சுடர் பரப்பி மூன்றாவது ஆண்டிலும் வெளிவருவது ஒரு சாதாரண விடயமல்ல என்பதை அவர்களது பேச்சில் குறிப்பிட்டார். மலருக்குள் உள்ள டக்கப்பட்டிருக்கின்ற விடயங்கள் பலவகைப்பட்டவர்களும் பயனடையக் கூடியவையாக அமைந்திருப்பது மலருக்கு சிறப்பையும் மதிப்பையும் வழங்குகின்றது.

நல்ல நோக்கத்துடனும், நல்ல சிந்தனையுடனும் இவர்கள் மலரை வெளியிடுவதனால் சந்திரியானுடைய அருள் இவர்கள் மீது ஆழமாகப் பதிந்து இவர்களை வழிநடத்துகின்றது என்பதையும் நாம் உரை வேண்டுமெனவும் அவர் தமது உரையில் குறிப்பிட்டார்.

மாசி மாத சிறப்புப் பிரதி பெறுவோர்

திரு. சி. கிருஷ்ணபிள்ளை J. P.
(ஆவரங்கால்)

திரு. S. கதிர்காமநாதன் (செல்வம்)
(தலைவர், கலைமதி வாசிக்கசாலை புத்தூர் மேற்கு)

திரு. S. தயானந்தன்
(ஹம்சா உருக்கு வடிவமைப்பாளர், உடுப்பிட்டி)

உரிமையாளர்
(கண்டி ஸ்ரீராமர், அச்சவேலி)

திரு. செ. அப்பாத்துரை
(இருபாலை)

உரிமையாளர்
(லீலா வெதுப்பகம், சங்காணை)

உரிமையாளர்
(காசிப்பிள்ளை அன்கோ, சங்காணை)

திரு. க. யோகேந்திரநாதன் G. S.
(குழல் பாதுகாப்பு செயலாளர், குடத்தணை)

திரு. சி. சிவம்
(சிதம்பரப்பிள்ளை புத்தகசாலை, நெல்லியடி)

திரு. வ. நந்தகுமார்
(கரணவாய் தெற்கு)

திரு. செ. கந்தசாமி
(முதலி கோவிலடி, கரணவாய் கிழக்கு)

திரு. க. குணலிங்கம்
(கரணவாய் மத்தி)

திரு. கனகராசா J. P.
(497, பருத்தித்துறை வீதி, நல்லூர்)

குருவே துணை
குருநாதன் அருள்வாக்கு

சிவத்திரு யோகர் சுவாமி அவர்களின்
வருடாந்த குருபூசை

17-03-2000 வெள்ளிக்கிழமை

நமது உயிருக்குயிராய் இருப்பவர் கடவுளே. ஆகையால்
நாம் அவருடைய உடமை. அவருடைய அடிமை.
நம்முடைய அச்சவெல்லாம் அவருடைய அச்சமே. நாம்
அவரை ஒருபோதும் மறந்திருக்கமுடியாது.

பாம் அறிபோம்;
முழுவதும் உண்மை;
ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லை;
எப்பவோ முடிந்த காரியம்;

இப்படியே நாம் இடையறாது நினைத்துச் சித்தித்துக் கீழ்மையான
குணங்களைப் போக்கி மேலான தெய்வ தத்துவத்தை அடைவோமாக.

- யோகர் சுவாமிகள் -

சுடர் தரும் தகவல்

சென்னை

ஒவ்வொரு துறையிலும் ஆற்றலும், அறிவும், திறமையும், தகுதியும் நிறைந்த பல பெரியோர்கள் வாழ்ந்துள்ளார்கள். தற்பொழுதும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு சமுதாயத்தில் உயர்ந்த நிலையில் வைத்து மதிக்கத்தக்க பல பெரியோர்கள் இருந்தாலும் இவர்களில் இறைவனால் நேசிக்கப்படுகின்றவர்களாகவும் மக்களால் மதிக்கப்பட்டு மக்கள் மனங்களில் வாழ்கின்றவர்களாகவும் கருதப்படுகின்றவர்கள் சிலராகவே உள்ளனர்.

இவ்வாறு இறந்தபின்பும் மக்கள் மனங்களில் இவர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதைத் தீர்மானிப்பதில் பல்வேறு காரணங்கள் தாக்கம் வகிக்கலாம் ஆனால் இதில் ஒரு விடயம் மட்டும் முக்கிய அம்சமாக நோக்கப்படுகிறது.

சமுதாயத்தில் மிக உயர்ந்த இடத்தில் இருக்கின்ற ஒருவர் கீழ் மட்டத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றவர்களைப் பற்றிச் சிந்தித்து அவர்களது நிலைக்காக இரங்கி அவர்களது துன்பத்தைப் போக்கு வதற்காக தங்களை யார் யார் அர்ப்பணித்து செயற்பட்டார்களோ அவர்கள்தான் மக்களின் மனங்களில் என்றும் வாழும் பெரியோர்களாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் போற்றப்பட வேண்டியவர்கள், வாழ்த்தப்பட வேண்டியவர்கள் வணங்கப்படவேண்டியவர்கள் என்றுகூடக் கூறலாம்.

யாழ் பல்கலைக்கழக துணைவேந்தராகவும் எமது பேரவையின் தலைவராகவும் எமது மண்ணில் வாழ்ந்த பேராசிரியர் அ. துரைராஜா அவர்கள் அவ்வாறான பண்பு கொண்ட ஒரு வாழும் தலைவர். அவர் இந்த மண்ணில் ஒரு முதலாந்தர பிரஜையாக வாழ்ந்தாலும் பாமர மக்களில் தானும் ஒருவர் போல வாழ்ந்தவர். மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை என வாழ்ந்தவர். அவர் அமரத்துவம் அடைந்த பொழுது முருகேசுவரமிகள் பின்வருமாறு எமக்குக் கூறினார்கள். இந்த மண்ணில் வாழ்கின்ற மக்கள் எல்லோரும் அவரை நேசிப்பதால் அவர் இறைவனாலும் நேசிக்கப்படுகின்ற ஒருவராகின்றார். அவர் என்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பார்.

—ஆசிரியர்

அகமும் புறமும்

நாம் சைவப்பெருமக்கள், சைவம் சிவ சம்பந்தமாயது. நாம் எத்தெரிவததை வணங்கினாலும் அதனைச் சிவமாகவே வணங்கும் பாரம் பரிசுத்துக்குட்பட்டவர்கள். நம்முடைய சமயத்துக்கென்று பிரமாண நூல்கள் உள. வடமொழி வேதசிவாகமங்களும் தமிழில் அவனானாலே அவன்தான் வணங்கித் திருவருள்பெற்று, அத்திருவருளின் தூண்டிதவால் காதுவாழ்க் கலித்து கணனிர்மலி நிந்தயிம்ப்பாமாணவ கள் பாடிய அருவாளர்களின் வாக் குக்களாயி திருமுறைகளும், புராணங்களும், நோத்திர சரித்திர நூல்களின் சாரமாயி செய்யுண்ட சாஸ்திரங்களும் எமது சமயத்துக்குப் பிரமாணநூல்களாகும். எமக்கு நம்முடைய மொழியில் திருமுறை களுக்கும் மொழிகண்ட சாஸ்திரங் களுக்கும் மேலாக பிரமாண நூல்கள் இல்லை. இத்தூயின்னணியை ஒவ்வொரு சைவனும் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு உணர்ந்து செயற்பட வேண்டிய தொரு கடப்பாடு இப்போது நமது சமயத்தவருக்கு வந்திருக்கி றது. இப்போது நமது சமயம் எதிர்தோக்கும் இன்னல்கள் நமது சமயத்தவர்களுள் இருந்தும் புறத்தே நமது சமயத்தைச்சாரா தவர்களிடமிருந்தும் வந்த வண்ண மிருக்கின்றன. சைவத்தின் அகத்

தம் புறத்தும் எழுந்து தலையிரித் தாடுகின்ற இன்னல்களை நாம் இலங்கண்டு கொள்ள வேண்டும் - அவற்றை நீக்க நம்மால் ஆவன செய்ய வேண்டும் - என்ற நோக்கி வேயே இச் சிறுகட்டுரை எழுதப் படுகிறது.

வரலாற்றுப் பரிசீலனையில் நோக்கும்போது, நாமது நாட்டுக்குப் போர்த்துக்கியார் வந்த காலத் தொட்டே இத்தாட்டவர்களை கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு மாற்றும் நிறுவன ரீதியான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டுவந்துள்ளன. போர்த்துக்கியரும், அவரைத் தொடர்ந்து வந்த ஒல்லாந்தரும் ஆங்கிலோரும் மதம் மாற்றும் முறைகளில் வேறுபட்டாலும் நோக்கில் வேறு பட்டிருக்கவில்லை. நமது நாடு சுதந்திரம் பெற்று அரை நூற்றாண்டுக்கு மேல் கடந்துவிட்ட இக் காலத்திலும் கிறிஸ்தவர்கள் நம் சமயத்தவர்களை மதம் மாற்று வதற்கு எடுக்கும் முயற்சிகள் நாம் அறிமாதனையவை. உலகமையில் அவர்களிடையேயுள்ள பல்வேறு பிரிவினரும் இவ்விஷயத்தில் தம் பிணையே போட்டி போட்டுச் செயற்படுவதுபோல் இயங்குகின்றனர். அறியாமையாலும் வருமையாலும் வாரும் மக்களிடம் சென்று உணவு உடை முதலியன கொடுத்து அவர்களை மதம் மாற்றுகிறார்கள்

அறிவும் அறியாமையும் சேர்ந்ததே மனம்.

“ உணவுக்காகவும் உடைக்காகவும் தம் மதத்தையே விற்கக்கூடிய மக்கள் அம்மதத்தைத் தொடர்ந்தும் சார்ந்திருக்க வேண்டியது அவசியந்தானா? ” என்று நாம் வாதித்தாலும், அவர்கள் இக்கொடுஞ் செயலைச் செய்யக்காரணங்களாயிருக்கும் அவர்களின் அறியாமையையும் வறுமையையும் நினைந்து அவர்களுக்காக இரங்கவேண்டும். நமது சமய நிறுவனங்களும் செல்வர்களும் அவர்களது வறுமையையும் அறியாமையையும் போக்க முயலவேண்டும்.

நமது சமயத்தவர்களிடமோ சமயம் பற்றிய விளக்கம் மிகக்குறைவாகவே இருக்கின்றது. வேறு நாடுகளிலுள்ள சைவ சமயத்தவர்களோடு - ஏன்! தமிழ் நாட்டிலுள்ளவர்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் நாம் எவ்வளவோ மேல் என்று நாம் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் உண்மை நிலையோ நாம் வருந்தத்தக்கதாகவே உள்ளது. ஒரு சைவாலயத்தில் எழுந்தருளியுள்ள மூர்த்திகளையே எவை என்றறியாத மக்கள், ஒவ்வொரு சந்நிதியிலும் எழுந்தருளியுள்ள மூர்த்தியின் திருநாமம் எழுதப்பட்ட பலகை அமைந்திருக்க வேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலை, அத்திருப்பெயர்களைக் கூடப் பிழையின்றி எழுதுவிக்கத் தெரியாத ஆலய நிர்வாகங்கள், பணத்தில் மாத்திரம் குறியாயிருந்து ஆலயங்களில் நடைபெற்றுக் கிரியைகளை வியாபார நோக்கில் நிகழ்த்துவிக்கும்

அறங்காவலர்கள். ஆலய உரிமை பேசி நீதிமன்றுவரை செல்லும் ஆலய உரிமையாளர்கள், நீதிமன்றக்குச் செல்லாமலே தமக்கிடையேயுள்ள பிணக்குகளைத் தமக்குக் கைவந்த வேறு வழிகளில் தீர்த்துக்கொள்ள முயலும் அடிதடியாளர்கள், இத்தகைய அவல நிலையை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

இந் நிலையில் நமக்கு வழிகாட்டிகளாயிருக்க வேண்டியவர்கள் யார்? நம்முடைய பிரமாண நூல்கள் காட்டும் வழிகள் எவை? என்று சிந்தித்தே நாம் முடிவு செய்ய வேண்டும். சைவாலயங்களில் அமையும் பிரதிஷ்டை, நித்திய, நைமித்திய, காமிய கிரியைகள் எவ்வாறு அமையவேண்டும் என்பதனையும் உணர்ந்து அவ்வாறே செய்விக்க வேண்டும். இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு வரலாற்றுண்மையையும் நாம் உளங்கொள்வது நல்லது. இந்திய நாட்டிற்கேயுரிய சமயம், இசை, நிர்மாணக்கலை போன்ற விழுமியங்களை உள்ளடக்கிய பண்பாட்டம்சங்கள் வட இந்தியாவில் அந்நியர் படையெடுப்பு, ஆக்கிரமிப்பு, ஆட்சி போன்ற புறக் காரணங்களால் நலிந்தும், பிறழ்ந்தும்போக, அவையெல்லாம் தமிழ் நாட்டிலேயே சிறப்புற்றும், தம் தனித்தன்மை பெரிதும் மாறுபடாமலும் தொடர்ந்தும் இருந்துவந்துள்ளன. அவற்றுள்ளும் சில நம்நாட்டிலேயே அதுவும் வடபாலில் யாழ்ப்பாணத்திலேயே தொடர்ந்தும்

★ அகந்தையைத் துறந்தால் இறையருளைப் பெறலாம் ★

பேணப்பட்டு வந்துள்ளன. குறிப்பாக நாவலர் காலந்தொட்டே இலக்கணவழுவின்றி வழங்கும் செத்தரிழுக்கும், ஸைவசார நெறி முறைகளுக்கும், விசேடமாக பண்டிதமணி குறிப்பீதும் கந்தபுராண சுலாசாரத்திற்கும் பெயர் பெற்ற பகுதியாக இவ்வியாழ்ப்பாணம் விளங்கிவந்துள்ளது. இத்தனித்தன்மையைத் தொடர்ந்தும் பேண முடியாத அளவுக்கு நிலைமை மாறியவருவது மிகவும் விசணத்துக்குரியது. ஓர் உதாரணம் மாத்திரம் இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது. இராமாயண காவியத்தில் வரும் ஆஞ்சநேயர் (அனுமன்) ஓர் அம்புதமான பாத்திரம், புலனடக்கம், ஞானம், வீரம், தொண்டு, சொல்லாற்றல் முதலாகிய விழுமியங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் இறுப்பிடமான பாத்திரம் என்றவகையில் தமிழ்நிலை எளிவொரையும் கவர்ந்துள்ள பாத்திரம். இவ்வாஞ்சநேயர் வைணவசம்பிரதாயத்தில் "சிறிய திருவடி" என்று வழிபடப்படுபவர். ஆனால் அவரைச் சிவபரம் பொருளின் அம்சம் கொண்டவராகவும் அவதாரமாகவும் "சிவாச்சாரியாராகியோ" பத்திரிகைகளில் எழுதுவதைத்தான் சலித்துக் கொண்டிருக்க இயலவில்லை. ஸ்ரீராமனால் வழிபடப்பெற்றதலும் இராமேஸ்வரம், அங்கே ஸ்ரீராமனால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட சிவலிங்கப்பெருமான ஸ்ரீநிருந்த அருள்பாலிக்கின்றார். அவருக்கு இராமலிங்கம், இராமநாதர் என்று திருநாமங்கள் உண்டு. எனவே இராமநாதரையே

இராமநாதராகக் காட்டுவது எத்தனையதோர் அபசாரம் என்பதைச் சைவ உலகம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். மேலும் "அவதாரம்" என்பது "இறந்திருந்து வந்து" என்று பொருள்படும். இறைவன் தமது நிலையிலிருந்து கீழிறங்கி வேறு வடிவமிடுத்து வருதலென்பதும். ஸிஷ்யுமூர்த்தியின் தசாவதாரங்கள் இத்தனையவை. ஸைவர்களாகிய எமது முழுமுதலாகிய சிவபரம் பொருளோ இத்தனைய அவதாரங்களெடுத்துப் பிறப்பதில்லை. அப்பெருமான் "மாறாததிலிவ் விவங்கினிவ், புட்கலிக்" பிறந்து இறந்து இளைப்பதில்லை. அவன் "பிறவாயாக்கைப் பெரியோன்", சங்கற்ப மாத்திரத்தானே - திருவுள்ளம் கொண்ட உடனே - வேண்டிய வடிவந்தாங்கித் தம் அடியவர்களுக்கு, அவரவர் தகுதிக் கற்பத்திருவருள்புரிவன். இதுவே திருமுறைகள், சிவபுராணங்கள், அவற்றின் பிரிவாகிய மெய்கண்ட சாஸ்திரங்கள் காட்டும் முடிந்த முடிபு.

நமது வணக்கத்துக்குரிய சிவாச்சாரியார்கள் பலர் சைவத்திருக்கோயில்களில் இடம்பெறும் சகல கிரிஸைகளையும் சிவாகம விதிமுறைகளை அனுசரித்துச் செய்து, தம் அனுபவத்தையும் அறிவையும் கொண்டு, அக்கிரிசையுள் தமிழ் வேதங்களாகிய திருமுறைகளோடு ஒத்திசையும் அருமைப் பாட்டைப்போலி, சைவ சித்தாந்த தத்துவப் பின்னணியில் அவற்றை விளக்கி அரிய பல நூல்கள்

கள் செய்திருக்கிறார்கள். அச்சு வேலி ச. குமாரசுவாமிக் குருக்கள் அவர்கள் எழுதிச் சைவ உலகுக்கு உபகரித்த "சிவபூசைவிளக்கம்", "சிவபூசாவிதி", "முப்பொருள் விளக்கம்", "மகோற்சவவிளக்கம்" போன்றவற்றை உதாரணங்களாகக் குறிப்பிடலாம். இத்தகைய நூல்களைச் சைவாலய முகாமை யாளர்களும் சிவாச்சாரியார்களும் சைவ நன்மக்களும் படித்து, அவை

கூறும் வண்ணம் இயன்றவரை கிரியைகளை நிகழ்த்தி நாம் உய்ய உதவவேண்டும். எமது சமயத்தின் அகத்தும் புறத்தும் சூழ்ந்திருக்கும் இருட்படலங்கள் நீங்கவும், சிவ சூரிய விளக்கம் ஏற்படவும் நாம் அனைவரும் சிவபரம் பொருளை வேண்டுவோமாக.

--- ச. விநாயகமூர்த்தி

திருவாசகத்தின் சிறப்பு

உள்ளத்தாய்மை உள்ளவன் மட்டுமே இறைவனை அடைய முடியும். இவ்வுலகில் எத்தனையோ வகையான உயிர்கள் ஜீவிக் கின்றன அந்த உயிர்கள் எல்லாவற்றிலும் உயர்ந்ததும் உண் ணைதமானதுமான மனிதப்பிறப்பை எடுத்துள்ள நாம் இந்தப் பிறப்பில் அதனைப் பயன்படுத்தி தாய்மையான உள்ளத்துடன் வாழ்ந்து உயர் நிலையை அடைவதை விட்டு கீழ்த்தரமான வாழ்க்கையை வாழ்ந்து இதைவிட கீழ்த்தரமான பிறவியை எடுக்கக்கூடாது.

ஒதுகின்ற திருவாசகத்தை கேட்கும் வாய்ப்பு கிடைக்கும் விலங்குகளே உயர்நிலையை அடையும் பொழுது அத்தகைய திருவாசகத்தை உள்ளம் உருக ஒதுவதற்கு எமக்கு கிடைத்த இந்த மனிதப் பிறவியை நாம் ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பமாக பயன் படுத்த வேண்டுமல்லவா.

கந்தசஷ்டிக்கால சிறப்பு நிகழ்வில் சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவமகாலிங்கம் ஆற்றிய உரையிலிருந்து.

தியானத்தில் ஆழ்ந்து மூழ்குங்கள்

நம்பலாம் நடந்தது

சென்னை நகராட்சி அலுவலகம்

ஈழத்தியப் பூதந்தேவரைத் தொடக்கம் நவாபியூர் கோமகந்தரப் புலவர் வரை - படைப்பிலக்கிய மூலவர்களான க. தி. சம்பந்தன், சி. ஸைத்திலிங்கம், இலங்கையர் கோவிலிநந்து கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளிலிருந்து இன்று வரை எண்ணற்ற எழுத்தாளர்கள், அறிஞர்கள் எழுதி வருகிறார்கள். தாம் எழுதி வருபவற்றைப் பத்திரிகை, சஞ்சிகைகளுக்கு அனுப்பி அவை பிரசுரிக்கப்படுகின்றன.

பேனாவையும் கடதாசியையும் பணம் கொடுத்து வாங்கும் எழுத்தாளன் பல நூல்களையும் பணம் கொடுத்து வாங்கிப்படித்து இரவு பகல் சிந்தித்துத்தான் எழுதுகிறான். எழுதுவது ஒரு சாதாரண விடயமல்ல. அது மிகக் கடினமான ஒன்றாகும். எழுத்தாளன் தாலும் எழுதி மகிழ்ந்து படிப்பவர்களுக்கும் மகிழ்ச்சிகொள்ளுகிறான்.

சமுதாயப் பொறுத்தவரையில் எழுத்தாளன் எழுதுகின்றான். பிரசுரகர்த்தாக்கள் பிரசுரிக்கிறார்கள். வாசகன் படித்து மகிழ்ந்துகொண்டான். அவ்வளவோடு படிக்கும் மக்கள் எழுத்தாளனை மறந்து விடுகிறார்கள். எழுத்தாளனுடைய ஆக்கங்களுக்கு ஈழத்தியப் பத்திரிகைகளோ, சஞ்சிகைகளோ பணம் கொடுக்க

முன் வருவதில்லை. பெரும் வருவாயை எட்டும் தேசியப் பத்திரிகைகளும் எழுத்தாளனுக்கு பணம் கொடுப்பதில்லை.

கடந்த ஐம்பதாண்டுகால சமுதாய இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு எழுத்தாளன் எழுதிய ஆக்கங்களை தொடர்ந்து பிரசுரித்து அந்த எழுத்தாளனை ஏதோ ஒரு வகையில் கௌரவிக்கும் எண்ணம் எவருக்கும் ஏற்பட்டதாக வரலாறு இல்லை.

சந்திதியான் ஆச்சிரம சைவகலை பண்பாட்டுப் பேரவை எழுத்தாளரை ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தும் ஒரு பெறுமதி வாய்ந்த முன்மாதிரியை 30 - 01 - 2000 ம் தினம் செய்து முடித்துள்ளது.

சந்திதியான் ஆச்சிரம சைவகலை பண்பாட்டுப் பேரவை கடந்த இரு ஆண்டுகளாக ஞானச்சுடர் என்ற சமய சஞ்சிகையை வெளியிட்டு வருகின்றது. ஞானச்சுடரில் நாட்டின் பல பகுதிகளிலிருந்து கல்விபாளர்கள், சமயப்பெரியார்கள் கட்டுரை, கவிதைகளை எழுதி வருகிறார்கள். அவர்கள் பிரதிபலனை எதிர்பாராது என்கடன் பணி செய்து கிடப்பதே என்ற வித்யாந்தப்படி எழுதி வருகிறார்கள்.

ஊ

அச்சுதலது அகற்றுலதே மனிதனின் முத்த கடைய.

ஊ

இவர்களை இப்பேரவை
கௌரவிக்க முன் வந்ததைத்தான்
ஆச்சரியம் என்கிறேன். சந்நிதியான்
ஆச்சிரமத்தை அதிசிரத்தையுடன்
கவனித்து அங்கு செல்லும் அடி
யாருக்கு அன்னதானம் வழங்குவ
தில் முன்னின்றுழைக்கும்
திரு. செ. மோகனதாஸ் சுவாமி
கள் ஞானச்சுடருக்கு ஆக்கங்கள்
எழுதி வருவோரை பதினைந்து
இருபது மைலில் இருப்பவர்களை
யும் நேரில் சென்று சந்தித்து
பேரவை தங்களைப் பாராட்ட
முடிபு செய்துள்ளதென்ற இனிப்
பான செய்தியைச் சொன்னதுடன்,
அன்றைய தினம் தவறாது வந்து
தங்களுக்குரிய பாராட்டையும் விரு
தையும் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டு
மென்றும் அன்புக்கட்டளையிட
டார்.

சைவ கலை பண்பாட்டுக் கழ
கம் சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தில்

30 - 01 - 2000 ம் ஞாயிற்றுக்
கிழமை நல்லை ஆதின முதல்வர்
ஸ்ரீலஸ்ரீ சோமசுந்தர பரமாச்
சார்ய சுவாமிகள் வாழ்த்துரை
வழங்க ஞானச்சுடர் சஞ்சிகைக்கு
தொடர்ந்து ஆக்கங்களை எழுதிய
பதின்மூன்று எழுத்தாளர்களுக்கு
என்றும் நினைவில் வைத்திருக்க
வும், தினமும் எண்ணி மகிழ்க்கூடிய
தாகவும் மிகப்பெரும் விருதினை
அளித்துக் கௌரவித்ததுடன் சில
கட்டுரைகளை எழுதியோருக்கும்
பரிசளித்துக் கௌரவித்தது.
எழுத்தாளருக்கு இந்நிகழ்வு தூண்
டும் சுடராக இருப்பதுடன் ஏனைய
ஸ்தாபனங்களுக்கும் முன் மாதிரி
யாக அமைந்தது. சந்நிதியான் ஆச்
சிரம சைவ, கலை பண்பாட்டுப்
பேரவை காலத்தினால் செய்த
உதவி ஞாலத்தின் மாணப்பெரிதல்
வவா?

— புத்தொளி

இறைவனுக்குத் தேங்காய் உடைப்பதில் ஒரு பெரிய உட்
பொருளே அடங்கியிருக்கிறது.

தேங்காய், இதயத்தைக் குறிக்கும். அதில் உள்ள கண்கள்
அகக் கண்களைக் குறிப்பிடுகின்றன. வெண்மை நிறம் சத்வ
குணத்தைக் குறிக்கும்.

நாம் கொண்டு போகும் தேங்காயின் குடுமியைப் பிய்த்து
இரண்டாக உடைத்து இறைவனைப் பார்த்தபடி வைப்பது
மரபு. இதயம் பற்றில்லாமல், பாசமில்லாமல், சமபாவத்துடன்,
சஞ்சலமில்லாமல், அகக்கண்ணால் சர்வேசுவரனை நினைந்து
வணங்கிக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதே இதன் மூலம்
உணர்த்தப்படும் உட்பொருளாகும். - இந்து மதம் -

நமது கொள்கை கடவுளிடம் நம்பிக்கை வைப்பது.

பொறு' என்று தடுத்து அந்நைவேத்தியம் முழுவதையும் திருவமுது செய்தருளினார்.

அதுகண்ட நம்பியாண்டார் நம்பி மனம் மகிழ்ந்து "எம்பெருமானே இனி அடியேன் பள்ளிக் கூடத்துக்குப் போனால் ஆசிரியர் அடிப்பார். ஆதலால் வேதமுதவிய கலைகளெல்லாவற்றையும் தேவரீரே ஒதுவித்தல் வேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தார். பொல்லாப்பிள்ளையார் திருவுளமிரங்கி ஒதுவிக்க நம்பியாண்டார் நம்பி மனமகிழ்ந்து நாடோறும் ஒதுவாராகி, அப்பிள்ளையார் மேலே திருவிரட்டை மணிமாலை பாடியருளினார்.

இந்தச் சமாச்சாரம் முழுவதையும் அபயகுலசேகர சோழமகாராஜா கேள்வியுற்று மனமகிழ்ந்து, பொல்லாப்பிள்ளையாருக்கு நிவேதிக்கும் பொருட்டுப் பழவர்க்கங்கள், தேன், அவல், எள்ளுருண்டை முதலியவைகளெல்லாம் எடுப்பித்துக்கொண்டு நால் வகைச் சேனைகளும் சூழச் சென்று, திருநாரையூரையடைந்து, நம்பியாண்டார் நம்பியுடைய திருவடிகளை வணங்கி, சவாமி, இவைகளெல்லாவற்றையும் பொல்லாப்பிள்ளையாருக்கு இப்பொழுதே நிவேதித்தல் வேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தார். நம்பியாண்டார் நம்பி பொல்லாப்பிள்ளையாரை வணங்கி அவைகளெல்லாவற்றையும் நன்றாகச் சுத்திசெய்து படைக்கப் பொல்லாப்பிள்ளையார் தமது

துதிக்கையை நீட்டி அவைகளெல்லாவற்றையும் திருவமுது செய்தருளினார்.

அதுகண்ட சோழமகாராஜா மனமகிழ்ந்து நம்பியாண்டார் நம்பியை வணங்கி, "சவாமி, சமயகுரவர் மூவர்கள் அருளிச்செய்த தமிழ் வேதமாகிய தேவாரத் திருமுறையும் திருத்தொண்டர்களுடைய சரித்திரமும் பூவுலகத்தில் விளங்கவேண்டும்" என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார். அது கேட்டலும், நம்பியாண்டார் நம்பி திருவுளம் மகிழ்ந்து திருக்கோயிலினுள்ளே புகுந்து, பொல்லாப்பிள்ளையாரை வணங்கி "எம்பெருமானே, தேவாரத் திருமுறைகள் இருக்குமிடத்தையும் திருத்தொண்டர்களுடைய சரித்திரத்தையும் அடியேனுக்கு அருளிச்செய்தல் வேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தார். பொல்லாப்பிள்ளையார் "நம்பி சிதம்பரத்திலே கனகசபைக்குப் புறக்கடையின் பக்கத்திலே சமயகுரவர்கள் மூவருடைய கைகளின் அடையாளத்தையுடைய அறையினுள்ளே தேவாரத் திருமுறைகள் இருக்கின்றன." என்று அருளிச் செய்து, பின்பு திருத்தொண்டர்களுடைய சரித்திரத்தையும் திருவாய் மலர்ந்தருளினார். நம்பியாண்டார் நம்பி சோழராஜாவிடத்துக்கு வந்து அவைகளைத் தெரிவித்தார்.

சோழமகாராஜா அந் நம்பியாண்டார் நம்பியோடு சிதம்பரத்தை அடைந்து சிவகங்கை

கூலியைக் குறைக்காதே; வேலையைக் கெடுக்காதே.

மீலே ஸ்தானஞ்செய்து சத்தியா
வந்தவழும், சிவபூசையும் முடித்
துக் கொண்டு கனகசபையை
அடைந்து சபாநாயகரைத் தரி
சித்து வணங்கினார். நம்பியாண்டார்
நம்பி சபாநாயகர் மீது
கோயில்திருப்பவ்வியர் விருத்தியர்
பாடியருளினார்.

பின்பு சோழ மகாராஜா
தில்லைவாழந்தனர்களை நோக்கி
"பொல்லாப்பின்னையார் கனக
சபைக்கு மேற்றிசையிலுள்ள அறை
யிலே தேவாரத்திருமுறைகள்
இருக்கின்றன என்று அருளிச்
செய்தனர். அவைகளை எடுத்தல்
வேண்டும் என்றார். தில்லை
வாழ் வித்தனர்கள் மகாராஜாவே,
திருமுறைகளை வைத்தருளி
வைத்திருந்தெய்தித் தலைவர்கள்,
மூவர் எழுந்தருளிவந்தால் அறை
திறக்கும்" என்றார்கள். சோழ
ராஜா நடேசருக்கு விசேஷபூசை
செய்வித்து சமய குரவர் மூவரைத்
திருவிதியிலே திருவுலா வருவித்
துக் கவகாசபையை வலம் செய்
வித்துத் திருமுறைகள் இருக்கும்
அறைவினெதிரே கொணர்வித்து,
திறக்கிக் கொண்டு தில்லை வாழ்
அத்தனர்களை நோக்கி சமய குர
வர்கள், மூவரும், எழுந்தருளி
வந்து வீட்டார்கள். இனி அதைத்
திறக்கலாமே" என்றார். தில்லை
வாழந்தனர்கள் சோழராஜாவு
டைய புத்தியை வியந்து அதைத்
திறக்க ஆறுமறி செய்தார்கள்.

சோழமகாராஜா சமயகுரவர்
மூவருடைய கைமடையாள்

முடைய இருக்கதனைத் திறந்து
திருமுறைகளை மண்டிடி மூடியிருக்
கக் கண்டு மணி நொந்து, அவை
களைப் புறத்திலே கொணர்வித்து,
மேலே படிந்திருந்த மண்ணைத்
தள்ளிவிட்டு திருவேடு
களைவ்வாவற்றையும் எடுத்துப்
பார்சிக அளவில்லாத திருவேடு
கள் பழுதாக்கிண்டு கண்ணீர்
செயிந்து நின்றார். அப்போது
எல்லாரும் வேட்கச் சிவபெருமா
வை திருவருளிணரவே "தேவாரம்
மறுவருளிலே இக்காலத்துக்கு
வேண்டுவனவற்றை மாதிரி
வைத்துவிட்டு மற்றவைகளை மண்
மூடச் செய்தோம்" என்று
ஓசரிவாக்கு ஆகாயத்துலே
ஓலித்தது. அது கேட்டதும்,
சோழமகாராஜா மனக்கலவை
தீர்ந்து, திருவருளை சீயந்து அடிப்
பாடி நம்பியாண்டார் நம்பியை
வணங்கி "சுவாமி தேவார முதிய
அருட்பாக்களை ரிவாவற்றையும்
திருமுறைகளாக வகுத்தருளும்"
என்று பிரார்த்தித்தார்.

நம்பியாண்டார் நம்பி அதற்
குடன்பட்டுத், திருஞானசம்பந்த
மூர்த்திநாயகார் அருளிச் செய்த
தேவாரத்திருப்பதிக்கவை
மூன்று திருமுறைகாரகவர், திரு
நாவுக்கரசுநாயகார் அருளிச்
செய்த தேவாரத்திருப்பதிகங்களை
மூன்று திருமுறைகாரகவர், சுந்
தரமூர்த்திநாயகார் அருளிச்
செய்த தேவாரத் திருப்பதிகங்
களை ஒரு திருமுறையாகவும் வகுத்
தருளினார். இப்படித் தேவா

அதிசுப்புகள், பொய்யும் நெருங்கிய உறவினர்கள்.

ரத்தை ஏழு திருமுறைகளாக வகுத்த பின்பு மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச் செய்த திருவாசகம் திருக்கோவையார் என்னுமிரண்டையும் எட்டாந் திருமுறையாகவும் திருமாளிகைத் தேவர்சேந்தனார், கருவூர்த்தேவர், நம்பிகாடநம்பி, கண்டராதித்தர், வேணாட்டடிகள், திருவாவியமுதர் புருடோத்தமநம்பி, சேதுராயர் என்னும் நாயன்மார் ஒன்பதினமர் அருளிச்செய்த திருவிசைப்பாப் பதிகங்கள் இருபத்தெட்டும் அவர்களுள்ளே சேந்தனார் அருளிச் செய்த திருப்பல்லாண்டுப்பதிகம் ஒன்றுமாகிய இருபத்தொன்பது திருப்பதிகங்களையும் ஒன்பதாந் திருமுறையாகவும், திருமுலநாயனார் அருளிச்செய்த திருமந்திரத்தைப் பத்தாந் திருமுறையாகவும் திருவாலவாயுடையார் திருமுகப்பாகர முதலிய திவ்யப்பிரபந்தங்களைப் பதினொராந் திருமுறையாகவும் வகுத்தருளினார்.

இங்ஙனம் திருமுறை வகுப்பு முடிவுற்ற பின்பு நம்பியாண்டார் நம்பி தமக்குப் பொல்லாப்பிள்ளையார் உபதேசித்து அருளியபடியே திருத்தொண்டத் தொகையை முதல் நூலாகக்கொண்டு அறுபத்து மூன்று தனியடியாரும் ஒன்பது கூட்டத்தாருமாகிய திருத்தொண்டர்களுடைய திருத்தொண்டையும் போற்றி வந்தார்.

அபயகுலசேகர சோழ மகாராஜாலானவர் பதினொரு திருமுறைகளையும் செப்பேடு செய்து தியாகேசர் சந்நிதியில் ஏற்றுவித்து சைவத்திருநெறி தழைக்கும்படி நெடுங்காலம் அரசியற்றிக் கொண்டிருந்து சிவபதமடைந்தார்.

திருச்சிற்றபலம்

தொகுப்பு :
“ சிவம் ”

திருநீறு அணியும்போது செய்யத்தகாதவை

வாயைத்திறந்து கொண்டும், தலையை அசைத்துக்கொண்டும், பிறருடன் பேசிக்கொண்டும், பாரா முகம் செய்து கொண்டும், சிரித்துக்கொண்டும், தலையைக் கவிழ்த்துக்கொண்டும், நடந்து கொண்டும், கண்ணாடி பார்த்துக்கொண்டும், திருநீறு தரிக்கக் கூடாது.

நட்பு உண்டாவதற்கு அன்பு மட்டும் போதாது.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் திருவாய்மலர்ந்து அருளியவை

புண்ணிய பாலத்தின் உயர்வு தாழ்வு,
மனத்தின் நிலையைப் பொறுத்தது.

மனிதனுடைய புண்ணியபாலங்கள் அவனது மனோ நிலைமையிலேனாயும் எண்ணிக்களையும் அண்டி இருக்கின்றன. அவை அவன் உள்ளத்திலிருந்து உண்டாவவல்லவா என்று வெளிக்கருமங்களால் அல்ல. இரண்டு நன்மங்கள் கூடிப்போகையில் பூர்விக் பாகவதம் வாசிக்கப்படுமும் இடத்தை அடைந்தவர், அவர்களில் ஒருவன். "நண்பா இவ்வேற்றத்தாருந்து இந்தலக் விஷயத்தைக் கேட்கலாமே!" என்றான். மற்றவன் "பாகவதத்தைக் கேட்பதுனால் என்ன நுகம்? தானி வீட்டில் போய் இன்பமாகக் காலம் கழிக்கலாம் வா" என்றான். முன்னவன் இதற்கு இமைக்கவில்லை. ஆதலால் அவன் பாகவதம் பாடக்கூடிய இடத்தில் உட்கார்ந்து கதை கேட்டுக்கொண்டிருந்தான். மற்றவனோ தானி வீட்டிற்குப் போனான். என்றாலும் அன்னுக்கு அங்கு இன்பமோ ஏற்படவில்லை. "அடா என்ன செய்து விட்டேன்! இங்கு வந்தது எதற்காக? எனது

நண்பனோ ஹாயில் தீவ்ய சரித் திரத்தைக் கேட்டுக் கொண்டான். எனது நிலைத்துக் கொண்டு, அத் தானி வீட்டிலிருந்து போதிலும், விரியைப் பற்றியே நிலைத்திருந்தான் பாகவதத்தைக் கேட்க உட்கார்ந்திருந்தவனுக்கும் இன்பம் உண்டாகவில்லை. "என் நண்பனோடு தானி வீட்டிற்குப் போகிருந்தான் அவனைப்போல நானும் இன்பநுகர்ச்சி பெற்றிருக்கலாமே" என்று நிலைத்துக்கொண்டிருந்தான். ஆகவே, இவன் பாகவத படனம் செய்யும் இடத்தில் இருந்த போதிலும், அதைக் கேட்காமல் தானி வீட்டைப்பற்றிய சிந்தனை உள்ளவனாக இருந்தபடியால், அங்கு தேரில் போகாது போனாலும், வாஸ்தவத்தில் போவதால் பெறக் கூடிய பாகவதை அடைந்தான் தானி வீட்டிற்குச் சென்றவன் பாகவத பாடல்தைப் பற்றிச் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்த படியால் அவனுக்கு அதைக் கேட்ட இடத்திலும் கூடப் புண்ணியமே கூடிற்று.

ஆதிமஞ்ஞானியே உண்மைபாண கர்மயோகி சுவாமி.

ஒரு சந்நியாசி ஒரு கோவிலுக்குப் பக்கத்தில் வசித்து வந்தார். அவருடைய இருப்பிடத்திற்கு எதிரில் ஒரு தாலியின் வீடு இருந்தது. அந்தத் தாலியின் வீட்டில், சதா சர்வ காலமும் புருஷர்கள் கூடி இருப்பதைக்கண்ட அந்த சந்நியாசி ஒரு நாள் அவனைக்கூப்பிட்டு, “நீ ஒரு பெரும் பாவியாகி விட்டாய் இரவும் பகலும் நீ பாவம் செய்து கொண்டே இருக்கின்றாய், உன்கதி என்னவாகுமோ? என்று கண்டித்தார். தான் செய்த பாவத் தொழிலுக்குப் பெரிதும் வருந்திய தாலி, வெகுவாக வருத்தப்பட்டுத் தன்னை மன்னித்தருள வேண்டும் என்று உள்ளன்போடு ஈசுவரனை நோக்கிப் பிரார்த்தித்தாள். தாலித்தனமே அவளுடைய குலத் தொழில் ஆகையால் வேறு வகையால் அவளுக்கு காலஷேபம் செய்ய முடியவில்லை. ஆயினும் வயிற்றுப் பிழைப்புக்காகச் சரீரத்தை விற்றே போதெல்லாம் அவள் உள்ளங்குழைந்து மன்னிப்பு வேண்டி ஈசுவர துதிசெய்வது வழக்கம். சந்நியாசியோ, தான் சொன்னதை தாலி கேட்கவில்லை என்று எண்ணி, இவளுடைய ஆயுட்காலத்துக்குள் எத்தனை பேர் இவளிடம் வருகிறார்கள். என்பதைப் பார்க்க வேண்டும் என்று நிச்சயித்துக்கொண்டு, அன்று முதல் அவளைக் கவனிப்பதிலேயே கருத்தாயிருந்தார். யாரேனும் ஒருவர் அந்த தாலியின் வீட்டிற்குள் நுழைந்தால், உடனே அந்த சந்நியாசி ஒருகூழாங்கல்லை எடுத்துப்போட்டு எண்ணிக்கொள்வார். இப்படிப்போட்ட கற்

கள் பெரிய குவியலாகக் குவிந்தன. ஒருநாள் அந்த சந்நியாசி, இந்தக் கற்குவியலைத் தாசிக்குக் காட்டி, “பெண்ணே! இந்தக் குவியலைப் பார்த்தாயா? நான் எந்தக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டாம் என்று சொன்னேனோ, அந்தக் காரியத்தை நீ எத்தனை தரம் செய்திருக்கிறாய் என்பதை இந்தக் குவியலிலுள்ள கற்கள் ஒவ்வொன்றும் தெரிவிக்கும். இன்னும் சொல்லுகிறேன்; வீணாகக் கெட்டுப்போகாதே” என்றார். தனது பாவக் குவியலைக் கண்ட தாலிக்கு நடுக்கமுண்டாயிற்று. ஆகவே அவள் கண்ணும் கண்ணீருமாய் நின்று உள்ளம் வருந்தி “ஈசுவரா! இந்தத்தீய செய்கையை இனி நான் செய்யாவண்ணம் என் உயிரைக் கொண்டு போகமாட்டாயா?” என்று பிரார்த்தித்தாள். அந்தப் பிரார்த்தனையின் படியே அவள் உயிரை எமன் அன்றிரவே கொண்டு போனான். ஈசுவரனுடைய இச்சையை என்னவென்று சொல்லவது! அதே நாளில் அந்த சந்நியாசியும் இறந்து போனார். வைகுண்டலத்திலிருந்து விஷ்ணு தூதர்கள் வந்து அந்தத் தாலியின் உயிரைச் சுவர்க்கத்துக்குக் கொண்டு போக, எம்படர்கள் வந்து நரகத்திற்குக் கொண்டு போவதற்காக, அந்த சந்நியாசியின் உயிரைக் கட்டிப் பிடித்தனர். தாலியின் நற்கதியை நோக்கிய சந்நியாசி, “இதுதானா ஈசுவரனுடைய நீதி? ஆயுள் முழுவதும் தவம் செய்த என்னை நரகத்திற்கும், தினந்தோறும் பாபம் செய்த தாலியை மோகூத்துக்கும்

நற்குணங்களையே நான் ஞானம் என்று சொல்லுவேன்.

கொண்டு போவது நியாயமா? என்று கூறினார். விஷ்ணு தீதர்கள் இதைக் கேட்டு, "ஈசுவரனுடைய ஆக்கினு எப்போதும் நியாயமானதாகவே இருக்கும். நீ எதை நினைக்கிறாயோ அதையே அனுபவிப்பாய். கௌரவத்தையும் புகழையும் பெற வேண்டி நீ வீண்படாடோபத்துடன் காலங்கழித்தாய், ஈசுவரன் உவக்கு அவற்றைக் கொடுத்தான். உனது புகழ் ஒரு போதும் அந்தரங்கத்துடன் அவனை நாடினதில்லை. இந்த தாலியோ சரீரத்தால் பாபம் செய்தான் என்றாலும், நிரவும் புகழும் மனமார் ஈசுவரனைத் துதித்து வந்தான். பூலோகத்தில் உன் சரீரமும் அவன் சரீரமும் அடையும் மரியாதையைப்பார். நீ சரீரத்தால் பாபம் செய்ததிவலை, ஆகவே உனது சரீரத்தை புலப்ப

கொள் புறப்படுத்தித் து ஆற்றில் விடுவதற்காக மேனதானத்துடன் உன் கோலம் கொண்டு போகின்றனர். பாபம் செய்த இந்தத் தாலியின் உடலை இந்தக் கணத்தில் நாயும் நரியும் பிடுங்கித் தின்றுகின்றன. என்றாலும் அவன் சுத்தமான மனமுடையவளாதலால் கவர்க்கத்திற்குப் போகிறான். உன்மனம் எப்போதும் அவனுடைய பாபச் செயல்களைப் பற்றியே சிந்தித்திருந்த படியால் அகத்தமாளிற்று. ஆதலால் நீ அகத்தாத்மாக்களிடம் போகிறாய். வாஸ்தவத்தில் நீதான் பதிதன். "அவன் தாலி அல்ல" என்று பதில் கூறினார்.

[தொடரும் - - -

தொகுப்பு:-

நிருமதி ரெ. அருளாளத்தம்

உலகத்தின் உண்மை நிலையை உணர்ந்தவன், செயல் முறைகளின் போக்கு அறிந்தவன், செயல் முடிப்பதற்குரிய உபாயம் அறிந்தவன், தடையிலாமல் உள்ளக்கருத்தைச் சொல்பவன், பலவற்றை விளக்கிப் பேசுபவன், வருவதை முன்பே உணர்பவன், நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதில் கூரிய அறிவுள்ளவன், கற்றதை அவ்வப்போது மேற்கொள் காட்டிச் சரியானது என்று நிரூபிப்பவன் இவனே அறிவாளி.

அறிவாளிகள் அடைய இயலாததை அடைய விரும்ப மாட்டார்கள். அவர்கள் இழந்ததைப்பற்றி வருந்துவதில்லை; நெருக்கடியில் கலங்குவதில்லை.

இசையினை விரும்புகின்ற இறைவன்

மனிதனாகப் பிறந்தவர்கள் முத்தி நிலையை அடைய வேண்டுமாயின், இறை வழிபாட்டில் ஈடுபட வேண்டும். இறை வழிபாட்டின் பயன்பெற வேண்டுமாயின் எந்தவொரு பாவச்செயலிலும் ஈடுபடக்கூடாது என்பது நாம் அறிந்த விடயமாகும். இறைவழிபாட்டில் எம்மை நாம் ஈடுபடுத்தும் போது இசை மூலம் இறை வழிபாட்டைச் செய்வது சாலச் சிறந்தது.

இசை என்ற சொல்லிற்கும் இறை என்ற சொல்லிற்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. இறைவனை இசையால் மகிழ்விக்கலாம். “பாடும் பணியே பணியாய் அருள்வாய்” என்று அருணகிரிநாத சுவாமிகளும், “பாடுவார் பசிதீர்ப்பாய்” என்று சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும் பாடிய பாடல்களில் இருந்து இறைவன் இசையை விரும்புபவர் என்பதனை அறிய முடிகின்றது. அன்னையின் தாலாட்டு இசை கேட்டுக் குழந்தையானது தாய் மடியில் கண்ணயர்தல் போன்று, பக்தர்கள் பக்திப்பரவசமேலிட்டுப் பாடுகின்ற இனிமையான பாடல்களைக்கேட்டு இறைவன் ஆனந்தமடைகிறார். இசையால் இன்புற்ற இறைவன் பெரும் தவறைக்கூட மன்னித்த ஓர் சம்பவத்தை இங்கு குறிப்பிடலாம்.

திக்குவிஜயம் மேற்கொண்டு அகிலங்களை வென்று வந்த தசக்கிரீவன் (பத்து முடிகளை உடைய வனான இராவணன்) எம்பெருமானாகிய சிவனும் பார்வதியும் வீற்றிருந்த கைலையங்கிரியைத் தனது புஜபலத்தினால் தூக்கமுற்பட்டான். கைலைமலை சிறிது ஆட்டம் கண்டது அன்னை பார்வதி அச்சத்தால் இறைவனை நோக்கினார். அன்னையின் குறிப்புணர்ந்த எம்பெருமான் தசக்கிரீவனின் ஆணவத்தை அடக்குதற்காகத் தமது பெருவிரலால் சிறிது அழுத்தம் கொடுத்தார். கைலைமலையின் கீழ்ச் சிக்குண்ட தசக்கிரீவன் விழிகள் பிதுங்க நசிங்கித்துயருறலானான். அவ்வழியே வந்த நாரதமுனிவரது ஆலோசனைப்படி தனது சிரசில் ஒன்றை ஒடித்து முண்ணாளையும் ஒடித்துச் சாமகானம் இசைக்கலானான். எம்பெருமான் இசைப்பிரியராதலால் அவ்விசையின் இன்புற்ற காரணமாகத் தசக்கிரீவனுக்கு மன்னிப்பளித்து இராவணன் என்ற நாமத்தையும் சூட்டி வானையும் கொடுத்தருளினார்.

ஆறுபடை வீடு கொண்ட முருகப்பெருமான் கூட ஓளவைக்கு நாவற்கனி கொடுத்து தன்னைத் உன் தமிழ்ப்பாவாற் பாடுமாறு உத்தரவிட்டார். பொற்றாளம்

கண்முடித்தனம் வேகமான வீழ்ச்சியில் வந்து முடியும்.

பெற்ற ஞானக்குழந்தை சம்பந்தர் கூட " பாடுவாராக்கு அருளும் எந்தை " என்று தம்பாட்டில் இறைவனின் இசைப் பிரியத்தை எடுத்தியம்புகிறார். அமாவாசைத் தினத்தன்று அன்னை அருளால் முழுமதியைக் காண்பித்த அபிராமிப்பாட்டர் தம்பாட்டிலே இசைவடிவாய் நின்ற நாராயணியே " என்று அன்னையை விளித்தும் பாடுகிறார்.

ஊனக் கண்ணாறும், ஞானக் கண்ணாரும் இறைவனின் திருக்காட்சியினைக் கண்டு களிக்கும் அருட்கவி சி. விநாயகத்தம்பி ஐயர் அவர்கள் நிகழ்த்திய அருள் உரை

பக்தியால் யாளுனைப் பலகாலும்
பற்றிலே மாதிரிப் புகழ்பாடி
முத்தவர மாதெனைப் - பெருவாழ்வின்
முத்தியே சேர்வதற் - கருள்வாயே
உத்தமா தானசற் - குணரீதேயா
ஓப்பிரை மாமணிக் - கிரிவாசா
வித்தகா ஞானசத் - திரிபாதா
வெற்றிலேலாயுதப் - பெருமானே.

என்புகழ் பாடி புகழாரம் சூட்டி முருகனைத் துதிப்பதை எம் சிந்தையிற் கொண்டு யாமும் இசைபாடி இறைவனைத் துதித்துச் சகல

பொன் திரிபெனவருளார் திருவாய் கொழிந்தார். " எம் பெருமான் அடியோலுக்கு ஒருமுறை காட்சி தருகின்றபோது ஒலி பெருக்கியில் தெரிவப்பாடல் ஒன்று பாடப்பட்டுக்கொண்டிருக்கது. அப்பாடலின் இசையினை இரசிப்பது போல் எம் பெருமானின் திருப்பாதங்கள் தாளமிட்டுக் கொண்டிருந்ததனைக் கண்ணாற்று மகிழ்ந்தேன் எர்பெருமான் இசையினை மிகவும் விரும்புகிறார் " எனக் குறிப்பிட்டார். தெய்வ சிதங்களை இசைப்பதால் எமது உள்ளமும் நிறைகிறது இறைபக்தியும் வளர்கிறது. தெய்வீகம் கமழ்கிறது. இவ்வகையில் அருணகிரிநாதர் - முருகனை

போகற்கணையும் பெற்று இல்புற நிரூப்போமாகி
சுபம்
திருமதி. பரீ: அமரசிங்கம்

நீமை செய்ய யாரையாவது துண்டிவிட நினைத்தாலே போதும் அத்தகக் தீமைவாய்ச் செய்து அவர் பெறப்போதும் துண்டணையை விட பலமடங்கு துண்டணைகள் துண்டிவிட்டவரைத் தேடி ஓடி வரும்.

★ குறை என்பது மனதில்தான் இருக்கிறது. ★

மனிதம் துளிர்க்க...

'மாதா, பிதா, குரு தெய்வ வணக்கத்தின் ஊடாக, சமுதாய விழுமியங்களை நோக்கிய, அறிவு சார்ந்த, பணிவுயிக்க, பண்பாடுகளை மதிக்கின்ற, புகழையோ, விளம்பரத்தையோ சேயிக்காத காருண்ய சிந்தையின் செயல்வடிவமே' மனிதம் எனப்படும். மேற்கூறிய பண்புகளை எவரொருவர் கொண்டிருக்கிறாரோ அவரே மனிதன் எனக் கணிக்கப்படுகின்றான். வரவேற்கப்படுகின்றான். இந்த நிலையில் மனிதமானது மனிதனைத்தேடிய வண்ணம் பயணிக்க, மனிதனோ மனிதத்தை தேடியவண்ணம் பயணிக்க ஏற்படுகின்ற ஒரு அழகான, அமைதியான, அர்த்தமுள்ள, ஆரோக்கியமான, அருள்மலியும் மனோலயமே செல்வச் சந்திதி ஆலயமாகும். பக்குவ ஆன்மாக்கள் காட்சி தரும் பரிபக்குவ நிலையினை முருகன் களித்திருக்கின்ற அற்புதக்காட்சியினைச் சிறப்பாக இங்கே காணமுடிகிறது.

மாடி வாழ்க்கை வாழ்ந்தவர்கள் கூட இங்கே நாடிய விந்தை, கோடு ஏறி வழக்காடியவர்கள் இங்கு நாடிய சிந்தை, பாடுபட்டு உழைத்த பாட்டாளிகள் இங்கு கூத்தாடுகின்ற கந்தரம். கதிரெடுத்துப் பதிவணங்கும் மேழிச்செல்வர்கள், தனித்தவர்கள், ஞானிகள், அறிவாளிகள், ஆன்மீகவாதிகள், அதிசிந்தையாளர்கள், நாகரீக மயக்கம் தெளிந்தவர்கள். பேதமதை நீராக்கியவர்கள் என்றிவ்வாறு பரிபூரண பக்தகோடிகள் முருகப்பெருமானை ஆட்சியாகப் போற்றுகின்ற. புனிதமான தொண்டைமானாற்றங்கரையிலுறை முருகன் பதியே, மனிதம் புனிதமாகும் கனிந்த பதியாகும். மனிதம் துளிர்க்க ஒருமுறை வாருங்கள். மனம் தெளிவாகும், வந்து பாருங்கள்.

கே. எஸ். சிவஞானராலா

படகு நீரில் இருக்கலாம். ஆனால் நீர் படகுக்குள் நுழையலாகாது. அங்ஙனம் மனிதன் உலகில் வாழலாம். ஆனால் உலக ஆசை அவன் உள்ளத்தில் புகுந்துவிடலாகாது.

★ வாழ்வது முக்கியமல்ல, சிறப்பாக வாழ வேண்டும். ★

மாகிய பீட்சை பெறும் பொருட்டு வெளியே சென்றனர். பீட்சையிற் கிடைத்த உணவு வகைகளைத் தமது அன்னையிடம் ஒப்படைத்தனர். அப்போது குந்திதேவி திரௌபதியை நோக்கிப் 'பெண்ணே! இவ்வுணவை இரண்டு பகுதியாகப் பிரித்து அதிலே ஒரு பகுதியை ஏழைகட்குத்தானமாகக் கொடு, மீதியாயிருக்கும் உணவை இரண்டு பங்காகப் பகிர்ந்து ஒரு பகுதியைப் பீமனுக்குக் கொடு. மீதியை நாமும் மற்ற நால்வரும் உண்ணலாம். ஏனெனில் அதிக பலசாலியான பீமனுக்கு அதிக உணவு தேவை' என்று கூற அவ் வண்ணம் திரௌபதி உணவைப் பாகம் செய்து பரிமாறினாள். எல்லோரும் உணவருந்திய பின் சகாதேவன் தர்ப்பையினால் படுக்கைகளைத் தயார் செய்தான், பாண்டவர்கள் தர்ப்பைப் படுக்கையின் மீது மாஸ்தோலை விரித்துத் தூங்க முயன்றனர். அப்போது அவர்களின் உரையாடல்கள் யாவற்றையும் மறைந்திருந்த திட்டத்துய்மன் கேட்கலானான்.

மிகவும் திருப்தி அடைந்த வனாய்த் தனது மாளிகைக்குத் திரும்பிய திட்டத்துய்மன் தந்தையாகிய துருபதமன்னனைக் கண்டு 'தந்தையே பாண்டவர்களே திரௌபதியை அழைத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள் என்று எண்ணத் தோன்றுகின்றது. நாங்கள் நினைத்த வண்ணம் பாண்டவர்கள் அரக்கு மாளிகையில் இறக்கவில்லை. இலக்கை அடித்தவன்

அர்ச்சுனனாக இருக்கக் கூடும். தங்களை மன்னர்கள் எதிர்த்துப் போரிட முனைந்த போது மரத்தைப் பிடுங்கித் தாக்க வந்தவன் பீமன் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. இவர்கள் ஐவரும் ஒரு குலானின் இல்லத்திற்குறங்கி இருக்கிறார்கள். அங்கே ஒரு மாதரசியும் இருக்கிறாள். அவள் குந்திதேவி என்று தோன்றுகிறது. அப்பெண்ணரசியிடமே திரௌபதியை ஒப்படைத்தனர். அவர்களின், உரையாடல்கள் செயல் முறைகள் என்பவற்றை நோக்கும் போது, அவர்கள் அரசகுமாரர்கள் என்றே எண்ணத் தோன்றுகிறது' என்று கூறி நின்றான். இவ்வரைகளால் மனமகிழ்வு கொண்டாந்துருபதமன்னன்.

இதன் பின்னர் துருபதமன்னன் ஓர் அந்தணரை அழைத்து அவர்கள் பாண்டவர்கள் தாமா என்பதனை நேரிற் சென்று கேட்டறிந்து வருமாறு அனுப்பலானான். அந்தணர் பாண்டவர்களை அடைந்து அவர்களை ஆசீர்வதித்து 'வீரர்களே தங்கனையா ரென்று தெரிந்து கொள்ள எங்கள் மன்னன் விரும்புகிறான். பாண்டு மன்னனின் நண்பனாகிய எமது மன்னன் பாண்டு புத்திரனுக்கே தன் மகளைத் திருமணம் செய்து கொடுக்க எண்ணியிருந்தான். இதனால் எல்லாம் கவலை கொண்ட மன்னன் தங்களை அறிந்து கொள்ள விரும்பினான். அதன் பொருட்டே என்னைத் தங்களிடம் அனுப்பி வைத்துள்ளான்' என்று

மதிக்ககாத இடத்தில் புத்திமதி கூறக்கூடாது.

கூறி நின்றுநான். இவ்வடிவரைகளைச்
செவிமடுத்த பாண்டவர்கள்
அவரை வணங்கி உபசரித்தனர்.
பின்னர் தருமர் அவ் அத்தனைவரை
தோக்கி "அந்தணைப் பெருந்
தகையே! மன்னன் பந்தயம்
ஓன்றை நிர்ணயித்து அதில் வெற்றி
நியமனையும் எவராயினும் தனது
புகல்வியை மனக்கலாம் என்று
கூறி இருந்தான். அதன் வண்ணம்
இவ்விரன் இலக்கணை அடித்து
வெற்றி பெற்றிருக்கிறான் இவரி
மன்னன் துருபதன், இவ்விடயம்
தொடர்பாகத் துன்பப்படுவதில்
அர்த்தமேயில்லை. தகுந்த வர்ண
நுகுலணையே துருபதன் புகல்வி
அடைந்திருக்கிறான். சாதாரண
மான ஒருவரால் இச்செயலைச்
செய்து வெற்றி கொள்ள முடி
யாது. எனவே பாஞ்சாலமன்னன்
கவலைப்படத் தேவையில்லை என்ப
தனை அவனுக்கு உரைப்பீர்கள்
ளாக" என்று கூறினான். அந்த
வார் தருமர் கூறிய மறு மொழியை
மன்னனிடம் எடுத்துக் கூறினார்.

இதன் பின்னர், துருபத மன்
னன் பாண்டவர்களை அழைந்து
விருந்து வலப்பதன் மூலம் இவர்க
ளை அழிந்து கொள்ளலாம்
என்று சிந்தித்துப் பாண்டவர்களை
விருந்துக்கு அழைத்தான். பாண்ட
வர்களுக்குத் தேர் அனுப்பி அவர்க
ளை அழைத்தான். பாண்டவர்க
ள் அந்தணைக் கொளந்துடன் கம்
பீரமாக நடந்து வந்து அரசவை
யில் சங்கேதஜயின் நிர்ணயமாவதற்க
ளில் அமர்ந்திருந்ததும், அவர்களை
மன்னர்கள் என்றே நினைந்து

மன்னன் மலிழந்தான். விருந்தின்
பின் அவர்களை ஓர் பெரிய மண்ட
பத்தினுள் அழைத்துச் சென்றான்
மன்னன். ஆம்மண்டபத்தினுட்
பலவிதமான பொருட்களுடன்,
போர் ஆயுதங்களான, வில், வாள்,
கத்தி, சுட்டி, முதுவியனவும் வைக்
கப்பட்டிருந்தன. பாண்டவர்கள்
எவற்றையும் பார்க்காது, போரா
யுதங்கள் இருந்த திசைக்கே
சென்று அவற்றைப் பார்வையிட
டனர். இதனைக் கண்ணுற்ற
துருபத மன்னன் பிகவும் ஆவந்த
மடைந்தவனாய் இவர்கள் பாண்ட
வர்களே என முடிபு செய்தான்.

முடிபு செய்த மன்னன் யுதிஷ்டிர
டிரனை தோக்கி "வீரர்களே நான்
கள் தங்களை எக்குலத்தவர்
என்று கருதுவது? எங்கள் அதிர்ஷ
டம் நல்லதிஷ்டமா? எங்கள் சநி
தேகத்தைக் தயவுசெய்து நீக்குங்
கள் உண்மைதான் உயர்வுடை
யது. எனவே தயவுசெய்து எங்
கள் மனச் சஞ்சலத்தை நீக்கிவை
யுங்கள்" என்று வேண்டிக் கொண்
டான். அப்போது யுதிஷ்டிரர்
"மன்னவா! நான்கள் வீணாகச் சஞ்
சலம் அடைந்தீர்கள். உங்கள்
விருப்பம் நிறைவேறுப்போகிறது.
நான்கள் பாண்டவர்களே! யான்
யுதிஷ்டிரன். சயம்வரத்தில்
இலக்கணை அடித்தவன் அரங்கன்
பீமன் தங்களுடைய யுக்தம் புரிந்த
மன்னர்களை எதிர்த்தவன், எந்
களுடன் வந்த மாறாதி எங்கள்
அன்னையாகிய குந்திகேதவி. இப்ப
போது தங்களுது சஞ்சலம் நீங்கி
விட்டதா?" என்று கேட்டான்.

உலகத்திற்கு சூரியன் போன்று, உலகுக்கு இதயம்.

எல்லையற்ற பேருவகையடைந்த துருபத மன்னன் உணர்ச்சிப் பெருக்கால் சொல்வது அறியாமல் வாயடைத்து நின்றான். தனது உள்ளத்து நெடுநாளைய எண்ணம் நிறைவேறியதை எண்ணி இறும்பூதெய்தி நின்றான். பின்னர் பாண்டவர்களை நோக்கி 'வீரர்களே தாங்கள் அனைவரும் எவ்வாறு அரக்கு மாளிகையில் தீயினின்றும் தப்பி வந்தீர்கள்? எங்கு வாழ்ந்திருந்தீர்கள்? எல்லா விபரங்களையும் தயவு செய்து விபரித்துக் கூறவேண்டும்'' என்று வேண்டினான். பாண்டவர்கள் தாங்கள் வாரணாவத நகருக்குச் சென்றதையும், அங்கு நடந்தவற்றையும், எல்லாம் விபரமாக எடுத்துரைத்தனர். இதன் பின்னர் துருபத மன்னன் அழகிய மாளிகை ஒன்றில் பாண்டவர்களை வசிக்க மாறு வேண்டி, அவர்களுக்குத் தேவையான, எல்லா வசதிகளையும் அவர்களின் தகுதிக் கேற்பச் செய்து கொடுத்தான்.

இதன் பின்னர் ஒரு நாள் பாண்டவர்களும் அவர்களது தாயும் வசித்த மாளிகைக்குச் சென்று வேத விதிப்படி திருமணத்தை நடாத்துவது பற்றி வேண்டிக்கொண்டான். அப்போது பாண்டவர்களில் மூத்தோனாகிய யுதிஷ்டிரனை நோக்கி 'இளவலே, வேத விதிப்படி, அர்ச்சனைத் திரௌபதியை மணக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்'' என்று வேண்டிக்கொண்டான். அப்போது யுதிஷ்டிரன் 'அரசே, நாங்கள்

ஐவரும் திரௌபதியை மணக்க அனுமதி தரவேண்டும்'' என்று கேட்டுக்கொண்டான்.

இவ்வரைகளைச் செவிமடுத்த துருபத மன்னன் துணுக்குற்றான். 'இளவலே, இது நீதியா? தாங்கள் இவ்விதம் கேட்கலாமா? தருமம் தெரிந்த தாங்கள் இவ்வாறு கேட்பதன் கருத்து யாது? இது தர்மத்தின் பாற்பட்டதா?' என்று பல வினாக்களை ஒரே நேரத்திற் கேட்கலானான்.

அப்போது யுதிஷ்டிரன், திரௌபதி ஐவரையும் மணக்க வேண்டிய காரணத்தை வியாசமகரிஷி எடுத்துக்கூறிய முறையில் எடுத்துக் கூறலானார். ஒன்றும் கூற முடியாதவனாகத் துருபத மன்னன் கலங்கித் தவித்துக்கொண்டிருந்த வேளையில் வியாசமகரிஷி அவ்விடத்துக்கு எழுந்தருளிவருகை தந்திருந்தார். காரண காரியத் தொடர்புகளை எடுத்துக் கூறி விளங்க வைத்துத் திரௌபதியின் பூர்வீக வரலாற்றையும் விளக்கிக் கூறித், திரௌபதி சிவபெருமானிடம் வரம் பெற்ற சம்பவத்தையும், எடுத்துரைத்தார் வியாசமகரிஷியின் உரைகளாற்றொளிவுபெற்ற துருபத மன்னன் பாண்டவர்கள் ஐவரும் திரௌபதியை மணக்கச் சம்மதம் அளித்துத் திருமணத்துக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யலானான்.

(தொடரும் ...)

சிவத்திரு வ. குமாரசாமி ஐயர்

பணத்தின் குவியலானது கவலைகளின் குவியல்.

வாழ்க ஞானச்சுடர் வேலா

கண்டேன் ஞானச் சுடரில் — கையால்
தொட்டேன் திரு நீற்றை
அணிந்தேன் கைத உடலில்
அகன்றது என கவலை!

நிலைத்தேன் சந்திதி வேலை — அவன்
நிலைவே நின்றதென் மனத்தில்
நிறைந்தேன் அவனரு வாரவே!
நிமிர்ந்தேன் நிம்மதி அடைந்தேன்!

மூன்றாம் வய தினிலே
முருகா ஞானச் சுடரில்
காண் போம் பலபுதுமை
கந்தா உன்வரு வாரவே!

இரண்டாயிரமாம் ஆண்டில் என்ன
கொண்டு வருகிறாயோ புதிதாய்?
தண்டா யுதா வேலா — இதுவரை
கண்டா னாதன கான்போம்.

அறிய வேண்டிய தெறுகோ — அதை
அறியுபி வைப்பாய் ஞானச்சுடரில்
புரிய வேண்டிய தெல்லாம்
புரிய வைப்பாய் ஆம்மலரில்!

மண்பார்த்துவந்த நாங்கள் வின்போமளவும் இங்கே
கண்பார்த்திரு வேலா காப்பாயென ஞானச்சுடரால்
இரண்டாயிரமா மாண்டில் இன்று வாழ்த்துநின்றோம்
ஞானச்சுடரை

பல்லாயிரத்து ஆண்டு வாழ்க பக்கோடிநூறாயிரம் சுட!

ஆண்டாண்டு காலமெல்லாம்!
அரகுடன் கூடி வாழ்க!
அறிவுடன் பெருகி வாழ்க!
கவையுடன் கூடி வாழ்க!
கணக்கையும் கூட்டி வாழ்க!
ஓயிர்வுறும் தன்மைடாய்
தெளிவுடன் நல்கி வாழ்க!
தெளிபடாது வாழ்க என்றும்.

ஜெ. சுலோஜனா

★ அபுலம போன்உளழ, அரணைபி போல சாப்பிடு. ★

செல்வம்

உலகில் வாழும் உயிர் இனங்கள் பல. அவற்றுள் உயர் நிலையில் இருப்பது மனித இனமே. மனித இனம் ஆற்றிய உடையதாய் இன்ப துன்ப உணர்ச்சிகளுக்கு மிகவும் ஆட்படுவதாய் அமைந்துள்ளது. மனிதனின் இன்ப துன்ப உணர்ச்சிகளுக்கு ஆதாரமாய் அமைவது செல்வம் எனலாம். செல்வமுடையார் இன்பமும் மகிழ்ச்சியும் உடையவராயும் அஃதில்லாதவர் துன்பத்தில் வாடுபவராயும் இருப்பதை நாம் கண்டாகக் காணலாம்.

கல்வி, தனம், வீரம் முதலிய வாகச் செல்வங்கள் எட்டாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றை அஷ்டஜஸ்வரியங்கள் என்றும் அவற்றுக்குரிய தெய்வங்களை அஷ்டலட்சுமிகள் என்றும் வழங்குவர்.

வள்ளுவப் பெருந்தகையார் தமது நூலில் சிறந்த செல்வங்களாக மூன்றினைக் கூறியுள்ளார். அவையாவன பொருள், அருள், கல்வி (செவிச்செல்வம்) என்பன. பின்வரும் குறட்பாக்கள் வாயிலாக அதனை அறியலாம்.

“ அருட்செல்வம் செல்வத்துட்செல்வம் பொருட்செல்வம் பூரியார் கண்ணும் உள ”

“ அருளிலார்க் கவ்வுலகமில்லைப் பொருளிலார்க்கு இவ்வுலக மில்லாகி யாங்கு. ”

“ கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி யொருவற்கு மாடல்ல மற்றை யவை. ”

“ செல்வத்துட்செல்வம் செவிச்செல்வம் அச்செல்வம் செல்வத்துள் எல்லாம் தலை. ”

பொருட்செல்வம் கல்விச்செல்வம் இரண்டையும் பற்றிப் பழந்தமிழ்ப்புலவர் பலரும் பலபடக் கூறியுள்ளனர்.

“ கல்லானே யானாலும் கைப்பொருளொன்றுண்டாயின் எல்லாருள் சென்றங் கெதிர் கொள்வர் — இல்லானை இல்லாளும் வேண்டாள் மற்றீன்றெடுத்த தாய்வேண்டாள் செல்லா தவன்வாயிற் சொல் ” என்பது ஔவையார் வாக்கு.

நன்றியுணர்வு தான் நெருங்கிய உறவு.

“வடுவெலா வைவத்து மண்ணிய முத்தித்
நடுவணதெய்த இருதலையும் எய்தும்
நடுவண தெய்தாதான் எய்தும் உணைப்பெய்து
அடுவது போலும் துயர்” என்பது நாலடியார்.

மேறி குறித்த நாலடியாரின்
எழுத்துப் பின்வருமாறு:-

அறம், பொருள், இன்பம்
ஆகிய உறுதிப் பொருள் மூன்றி
லுள் நடுவணதாகிய பொருள்
இருந்தால் அறம், இன்பமாகிய
இரண்டும் அடையப்படும்.
பொருள் இவ்வாதவன் கொதித்
தும் உணையில் இட்டுக் காய்ச்சுவ
தற்கொப்பான துன்பத்தை அடை
வான்.

இனி வன்னுவர் விதந்துரைத்த
செல்வங்கள் பற்றிச் சிந்திப்போம்.
அருள் என்பது அன்பின் முதிர்ந்த
நிலையாகும். அன்பாவது தொடர்
புடையார்மாட்டு நிகழும் உள்ள
நெகிழ்ச்சி என்றும் அருள் என்பது
தொடர்பிலாதார் மாட்டும் நிக
ழும் உள்ள நெகிழ்ச்சி என்றும்
திருக்குறளின் உரையாகியிருக்கிறது.

“ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற்று
ஏழுமையும் ஏமாப் புடைத்து”

இனி எமது சைவசமய நூல்
கள் வாயிலாக உணரக்கூடிய
“செல்வம்” என்பது பற்றிச்
சிந்திப்போம்.

“செல்வ நெடுமாடம்” என்
றும் நேவாரப் பதிகத்தில் நான்
காவது அடியில் ‘செல்வன் கழலெத்

பரிமேலழகர் வரையறுத்துள்ளார்.
வன்னூலப் பெருந்தகையார் “அரு
ளென்னும் அன்பின் குழவி
பொருளென்னும் செல்வச்செலிவி
பால் உண்டு” எனக்கூறியுள்ளார்.
அதனால் அன்பினது முற்றத்தைக்கு
வனர்ப்புத் தாயாக பொருள்
அமைபும்

கல்விச் செல்வம் பெரிதும்
செவிலராயினாகவே கிடைக்கிறது.
இக்காலத்திற் போன்று முற்காலத்
தில் நூல்கள் அச்சுவாகன மேறியி
ருக்கவில்லை என்பதையும் குருவின்
உபதேசவாயினாகவே கல்வி நிகழ்ந்
தது என்பதையும் நாம் அறிவோம்.
அதனாலேயே செவிச் செல்வத்தை
வன்னுவர் சிறந்ததாகக் கூறினார்.
கல்விச்செல்வம் அழியாது பிறவி
தோறும் தொடர்ந்து உறுதி
பயக்கும் என்பதைப் பின்வரும்
குறட்பா உணர்த்துகிறது.

தும் செல்வம் செல்லமே’ என
வருவதால் சிவனே சிறந்த செல்
வன் என்பதும் அவன் திருவடி
தொழுதேத்ததலை சிறந்த செல்
வம் என்பதும் உணரக்கூடியதாகும்.

“திருவே ஏன் செல்லமே”
என்னுத்திருநீ தாண்டகத்தில் சிவ

பெருமான் செல்வமாகக் குறிப்பிடப்படுகிறார்.

எல்லா உலகமுமானாய் நீயே என்னும் பதிகத்தில் " செல்வாய செல்வந்தருவாய் நீயே " என முத்திப்பேறு செல்வமாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

" அம்மையே அப்பா " எனும் திருவாசகத்தில் " செம்மையேயாய சிவபதமளித்த செல்வமே " என இறைவன் செல்வமாகக் குறிப்பிடப்படுகிறார்.

இவற்றை உற்று நோக்கும் இடத்து முத்திப்பேறு அல்லது வீடுபேறு என்பதே உயர்ந்த செல்வம் என்பதும் அச்செல்வத்தை எமக்கு அருளும் அருட் பெருங்கடலாகிய சிவபெருமானே செல்வத்தின் இருப்பிடம் என்பதும் புலனாகும்.

சிவனடியார்க்குத் திருவமுது அளித்து வீடுபேறு அடைந்த நாயன்மார்களின் வரலாறுகள் தாம் பெற்ற செல்வத்தால் பிறர்க்கு உணவளித்தமையால் அருளாளராகி இறைவன் அருள் கிடைக்கப்பெற்றமையை

" ஐவருள் ஒருவன் அங்கை ஏற்ப அறுவர் பயந்த ஆறமர்செல்வ "

'வேல்கெழு தடக்கைச் சால் பெருஞ்செல்வ' இக்கூற்றுக்கள் முருகனைச் செல்வனாகக் காட்டுகின்றன. எனவே முருகனாகிய செல்

உணர்த்துவனவாம் நாவுக்கரசரும் ஞானசம்பந்தரும் பஞ்சத்தால் வாடிய மக்களுக்குச் சிவபெருமானிடம் படிக்காசு பெற்று உணவளித்தமை அவர்களதும் இறைவனினதும் அருட் சிறப்பைக் காட்டுவனவாம்.

' செல்வம் என்பது சிந்தையின் நிறைவே ' என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. விருப்பு வெறுப்பற்ற நிலையிலேயே சிந்தையில் நிறைவு ஏற்படும். அந்நிலையில் உள்ளாரே வீடுபேறு அடைவர். எனவே வீடுபேறே சிறந்த செல்வமாம்.

இறுதியாகச் செல்வச்சந்நிதி என்னும் பெயர் பற்றிய ஊகிப்பு ஒன்றைமுன்வைக்க விரும்புகிறேன்.

செல்வன் + சந்நிதி = செல்வச் சந்நிதி

சிவனும் முருகனும் வேறல்லர். ஒருவரே என்பது கந்தபுராணக்கருத்து. அன்றியும் முருகனைத் துதிக்கும் வகையில் அமைந்த நூல் திருமுருகாற்றுப்படையாகும். அந்நூலில் பழமுதிர் சோலைக்குரிய பகுதியில் முருகன் பின்வருமாறு விளிக்கப்படுகிறான்.

வன் - அருட்செல்வனுடைய சந்நிதியாக ஆற்றங்கரையில் அமைந்துள்ள ஆலயம் செல்வச்சந்நிதி ஆகும்.

ம. கந்தையா

உழைப்பின்றி யாரும் திறமை எய்த முடியாது.

அரிது. அரிது மாணுடராயிப் பிறத்தல் அரிது என்றார் றுளவை முத்தாட்டியார். மாணுடய் பிறப்புக்கே உரித்தான றன்று பகுத்தறிவு. இப்பிறவி தப்பினால் எப்பிறவி வாய்க்குமோ? என்பதை உணர்ந்து காழ வேண்டியது மனிதப் பிறப்பிற்குரிய முழுமுதற்கடையாகும். இறையருளால் எமக்குக் கிடைத்த இப்பேற்றைக் கிடைத்தற்கரிய பேறாகக் கருதி நாம் எமது ஆன்மாக்களைப் பரிபக்குவப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

அருவும் உருவுமான இறைவனை நாம் காண்பது அரிது. விஞ்ஞானப் புத்தகமாபுட்கள் நானாதம் பெருகி வரும் காலகட்டத்தில் வாரும் நாம் மெய்ஞ்ஞான வழியில்

எம்மை ஆட்படுத்திக் கொள்வதற்காகப் பல்வேறு புராணங்களை, இதுகாசங்களை, ஆராய்ந்து திறந்த கருத்துக்களை, அணுபவங்களைப் பலரும் படித்து அறிபாத் தத்துவள்ளார்கள். படிக்க ஏதிராதவர்கள் கேட்டறியும்படி நிறையர் சமயப் பிரசங்கங்கள் தடைபெறுகின்றன. இறத விடுக்கு நம்மை எவ்வாய் படைத்து, காத்து, அருளும் இறைதிருன்மையையே பந்தாரும் பகுத்தறிவு வரதிகளில் பயனற்ற கூற்றுக்களால் சர்க்கப்பட்டு அறதெறி பிறழ்த்து வேகாதய மாயையிற் சிக்கச் சீரழியாது இப்பிறவிப்பயனை, நல்வழியிற் பெற இறைவழிபாடே முக்கியமானதாலும்.

உலக நாடுகளிற் பல்வேறு சமயங்கள், பல்வேறு கடவுட் கொள்கைகளைக் கொண்டுள்ளன. ஆனால் எற்று சமயம் அநாதியாவது. பல்வேறு கடவுள்களைக் கருத்துடன் காட்டும் விசேடம் கொண்டது. ஆனாலும் இன்றய மக்கள் "ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்" என்ற முற்போக்குக் கருத்துக்களை முன் வைக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் எதிர்காலத்தில் கோன்றக்கூடும் என்பதை அறிவுபூர்வமாக உத்தேசித்து ஆறுமுகன் எனும் கடவுளை உலகம் உய்யும் பொருட்டு சர்வேஸ்வரன்

உற்பவித்துள்ளனர். இதனை நாம் சாதாரண மக்களால் அறிய முடியாது. ஆத்மார்த்தமான மெய்யுணர்வினாலேதான் அனுபவமூல

மாக அறிந்துணர முடியும். மற்றவர்களால் சொல்லி விளங்கவைக்க முடியாது. இதனையே பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு திருமூலர்

“ முகத்திற் கண்கொண்டு பார்க்கின்ற மூடர்கள்
அகத்திற் கண்கொண்டு பார்ப்பதே ஆணந்தம்
மகட்குத் தாய்தன் மணாளனோடு ஆடிய
ககத்தைச் சொல்என்றாற் சொல்வதும் எங்ஙனே”

என்று திருமந்திரம் எனும் 2944 ம் பாடலிற் புலப்படுத்தியுள்ளார்.

ஆகவே மெய்ஞ்ஞான உணர்வோடு, பரிபக்குவ நிலையில்

நம்மை நாமே ஒதுநிலைப்படுத்திட ஆத்மார்த்தமாக அணுகினால் அந்த அருட்பெருஞ் சோதியைக் காணலாம். இதனையே கச்சியப்பர் சூரபத்மன் மூலமாக மிக அழகாகக் காட்டுகின்றார்.

“ நேற்றைப் பாலனையோ பரம்பொருள்
எனப் பகன்றாய் ”

என்று கூறிய சூரன் களத்தில் அவர் திருக்கோலக் காட்சியை ஆறு

முகம் பன்னிரு கரமுமகாக் காண்கின்றபோது

“ பாலன் என்று அறிந்தேன்
பரம்பொருள் என்று உணர்ந்திலனே ”

என்று எண்ணிடக்களிக்கின்றான்.

ஒரு திருமேனி, ஆறு முகங்கள், பன்னிரு கரங்கள் இவை முருகனுக்கு அமைந்தமைக்கு காரணங்கள் இருக்கின்றன. “கருணைகூர் முகங்கள் ஆறும், கரங்கள் பன்னிரண்டும் கொண்டே ஒருதிரு முருகன் வந்தாங்கு உதித்தனன் உலகம் உய்ய” என்பது கச்சியப்பர் வாக்காகும்.

ஆதியில் இயற்கையை அதாவது பஞ்சபூதங்களை வழிபட்ட மனித குலம் பின்னர் உருவ வழிபாட்டினை ஆரம்பித்த பின்னரும் சிந்தனாசக்தியால் ஏற்பட்ட ஐயப்பாடுகள் தோன்றவே செய்தன.

ஆறுமுகத்தோடும் ஒரு திருமேனியோடும் பன்னிருகரங்களுடனும் தோன்றிய அறுமுகக்கடவுளிலேயே பல்வேறு சக்திகளும் அடங்

சினம் போல் பகைவர் இவ்வலகிலில்லை.

கயிறும்புதைப் பார்க்கலாம். பஞ்சபூதசக்திகளின் ஒன்றித்த வெளிப்பாடே ஆறுமுகத் தோற்றம் என்பது அருண்மலியாரின் கிரும்புகழான 'ஏறுமலிவு ஏறி வினையாடு முகம் ஒன்றே' என்ற பாடவால் அழிய முடிவின்றதாயினும் 'ஆறுமுகமான பெருள் நீ அருளில் வேண்டும்' என்று ஓர் வேண்டுகோளை அருணாசலப் பெருமாவிடம் முன் வைக்கின்றார்.

தீவந்தவன் என்பதைவும் குறிப்பதாகும்.

முருகனின் இரண்டாவது மூயர் கருவாயமானது இம்முகம் பஞ்சபூதங்களில் தோற்றவக் குறிக்கும் - இது ஒளிமயமானது. அக்கிளிமயமானது. இதீதன்மை கொண்டவர் சூரியன். சூரியனுடைய அனுக்கிரகச் செயற்பாட்டுக்கு அமைந்த கரங்கள்க கத்திரும், செயலுமாகும். முருகனுடைய இரண்டாவது சோடிக் கரங்கள் இவற்றைத் தாண்டிட நிற்பதைக் காணலாம்.

ஆவான் தெய்வங்களுக்கு மனித உருவளிக்கவர்கள் மனிதனை விட வேறுபாடாகக் கரங்களனை அமைத்துள்ளனர். அனுக்கிரகமளிக்கும் முகம் - இதுச் செயற்பாட்டினைப் புலப்படுத்தும் ஆயுதங்களைத் தாங்கும் கரங்கள். ஒரு சோடிக் கரங்கள் ஆயுதம் ஏறுமின்றி அபய வரதமளிப்பதாகவே அமைந்துள்ளதைக் காண்கின்றோம். முருகனின் ஐந்து சோடிக் கரங்களும் பல்வேறு ஆயுதங்களோடு காட்சியளிக்கின்றன. இவைபற்றிச்சிறு ஆய்வு செய்யலாயில்லையா?

உலகத்தில் சகல சீவான்மக்களும் அனுபவிப்பது வாயுவாகும். வாயுவின் தன்மையைப் புலப்படுத்த அமைந்தவர் கணபதி. முருகனுடைய மூன்றாவது சோடிக் கரங்கள் கணபதி தெய்வநீதில் அனுக்கிரகச் செயற்பாடுகளுக்கமைந்த பாசம், அங்குசம் ஆகியவற்றை அலங்கரிப்பதைக் காணலாம். மூன்றாவது முகம் கணபதியைக் குறிக்கின்றதை இதன் மூலம் உணர முடிகின்றது.

ஆறுமுகனின் முதலாவது சோடிக் கரங்களில் திரிசூலமும், வச்சிரமும் இருப்பதைக் காணலாம். இவை பரமேஸ்வரனாகிய இறைவனின் அனுக்கிரகமாகிய செயற்பாடுகளுக்கு அமைந்தவை யாகும். இம் பெருகனாலும் அறிந்து கொள்ளமுடியாத இறைவனின் அருவ முகத்தைக் கொண்டது முதலாவது முகம். இது ஆகாயத்தை அதாவது எங்கும்

பஞ்சபூதங்களுள் எவ்வோரையும் பேணிக்காக்க வல்லது அப்பு அதாவது தண்ணீர். தண்ணீரிலே தனது பாம்பணவயிற்படுப்பவர் வீஷ்ணு. இவரது அனுக்கிரகச் செயற்பாட்டுக்கு அமைந்த கரங்களில் சந்திரம் - சக்கரமும் இருக்கின்றன. இதே கரங்களாக முருகனுடைய நான்காவது சோடிக் கரங்கள் வீராயுதவதைப் பார்க்க

★ **அன்பு என்றால் உரிமையன்று கடமையாகும்.** ★

கின்றோம். முருகனது நான்காவது முகமும் கரங்களும் விஷ்ணுவைக் குறிப்பதை உணர முடிகின்றதல்லவா?

உலகில் ஒன்றாய் நின்று யாவையும் தாங்கிக் கொள்ள அமைந்தது ஐந்தாவது பூதமான பூமி. பூமியைப் பரிபாலித்துக் காப்பவராக விளங்குபவர் வயிரவர். முருகனுடைய ஐந்தாவது சோடிக்கரங்கள் கபாலத்தையும், கண்டகோடரியையும் ஏந்தியுள்ளதைப் பார்க்கின்றோம். இவை வயிரவருடைய அணுக்கிரகச் செயற்பாட்டைக் குறிக்கும் கரங்களாகும். இங்கே ஐந்தாவது முகத்தில் வயிரவர் கடாட்சத்தை உணரலாம்.

முருகனுடைய ஆறாவது முகம் பஞ்சகிருத்தியங்களாலாகும். அணுக்கிரகங்களின் ஒருங்கே சேர்ந்த கூட்டுநிலையான பிரம்ம நிலையை - இறைவனின் மேல் நிலையைக் குறிப்பதாகும். இம் முகத்தின் ஆறாவது சோடிக்கரங்களில் ஆயுதங்கள் இல்லை. அடியார்க்கு அபயம், வரதம் அளிக்கும்

கரங்களாகும். இக்கரங்களுக்கு உள்ள சக்தி சர்வேஸ்வரன், சூரியன், கணபதி, விஷ்ணு, வயிரவர் ஆகிய தெய்வ சக்திகளை ஒன்றாகித்தரும் வல்லமை கொண்டதாக விளங்குவதை உணர முடிகின்றதல்லவா?

ஆறுமுகமானதன் பொருளை நாம் இங்கே காண்கின்றோம். இறைவன் தனக்கு மேலான ஓர் முகூர்த்தத்தை வேண்டி உற்பவித்த ஓர் தெய்வமே ஆறுமுகன் இவரை வணங்கினால் சகல தெய்வங்களையும் வணங்கியதற்கு ஒப்பாகும் என்பதேயாம்.

அன்னையை நாம் விட்டு விடவில்லை. சக்திவேலாக தாங்கும் கரங்களின்றி முருகன் மார்புடன் இணைந்து விளங்குவதையும் காண்கிறோம். ஆகவே "மேலான தெய்வத்தை, மேதினியிற் கண்டு தொழ நாலாயிரம் கண்படைத்திவனே அந்த நான் முகனே" என்று அருணகிரியாரின் ஏக்கத்தையும் இங்கே சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது.

கே. எஸ். ஆனந்தன்

கொடுப்பதற்கு எவை கடினமானவையோ அவற்றைக்கொடுப்பவன், எவை செய்வதற்குக் கடினமானவையோ அவற்றைச்செய்வவன், எவை எவை தாங்கிக்கொள்ள முடியாதவையோ அவற்றைத் தாங்கிக் கொள்பவன், தன் ரகசியங்களை உங்களிடம் கூறி, உங்கள் ரகசியங்களைக் காப்பாற்றுவவன், சிரமமான நேரங்களில் உங்களைப்புறக்கணிக்காதவன், நீங்கள் தாழ்ந்திருக்கும் போதும் உங்களைப் புறக்கணிக்காதவனையே நண்பனாக்கிக் கொள்ளுங்கள்.

துன்பம் எமது கண்களைத் திறக்கும் தூணை.

சந்நிதி முருகா சங்கடங்கள் தீர்ப்பாய்

முருகா எங்கள் முத்தமிழ் வண்ணா
முருகா எங்கள் மாயவன் முருகா
சுருகி நிற்கும் உற்கன் அடியரைக்
கருக விடுதல் கந்தஉன் செயலா.

முன்னவை வினைகளை முடித்து வைப்பாய்
பின்னை வினைகளைப் பீடித்து வைப்பாய்
உன்னவை அவர்க்கே உவந்து அளிப்பாய்
தன்னவை அவர்கள் தந்திடச் செய்வாய்.

முழுமையாய் நாங்கள் மோகித்தோம் உன்னை
செழுமையாய் எங்களைச் செழிக்கச் செய்தனை
வழுமையாய் எங்களை வழிபடச் செய்தனை
எளிமையாய் எங்களை எழுந்திடச் செய்தனை.

முத்தான பாதங்கள் மூழ்கிடச் செய்தாய்
சத்தான சாதனைகள் காடுக்கச் செய்தாய்
வித்தான விமலா விடிவினைத் தந்தாய்
மத்தானி எங்களை மடிநீந்திடச் செய்தாய்.

சந்நிதி முருகா சங்கடங்கள் தீர்ப்பாய்
தென்னவன் புதலிவா தேமதுரம் அளிப்பாய்
மன்னவன் மயிலா மருட்சி தீர்ப்பாய்
தன்னலம் இல்லாத் தாயகம் தருவாய்.

(முருகதாசன்)

உன்னிடம் உள்ளதை மற்றவர்களோடு பகிர்ந்துகொள்.

திருக்குறள் இணையற்றது

திருக்குறள் நம் நாட்டுக்கு மிகவும் நன்மை பயப்பது. இத் திருக்குறளோவெனில் பலப்பல பாஷைகளிலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு இருக்கிறது. மேல் நாட்டார் களெல்லாம் இந் நூலைப் பெரிதும் பாராட்டுகிறார்கள். கல்விடைக்குறிச்சி வ. வே. சு. அய்யர் அவர்களும் இந் நூலுக்கு ஆங்கிலத்தில் ஒரு மொழி பெயர்ப்பு செய்திருக்கிறார்கள். இந்நூல் உலகிலே ஓர் ஒப்பற்ற நூல் என்பதற்கு நம் நாட்டு மொழிகள் பலவற்றிலும், அயல்நாட்டு மொழிகளிலும் இது மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருப்பதே சான்றாகும். தமிழின் பழமை, நடையின் பழமை இவைகளுக்கு இந் நூலே எடுத்துக் காட்டாகத் திகழ்கின்றது. தமிழ் மொழி உலக மொழிகளிலேயே ஒப்பற்று விளங்குகிறது. இம் மொழி முடியுடைய வேந்தர்களால் காக்கப்பட்டது.

சங்க காலத்திலே ஆடவர் மகளிராய் இருபாலரும் தமிழில் பெரும் புலவர்களாக விளங்கினார்கள். அரசர்களும் கூடப் புலவர்களாக வாழ்ந்தனர். இவைகளைச் சங்க நூல்களிலே பரக்கக் காணலாம். நாம் சங்க இலக்கியங்களைக் கொண்டு, தமிழர்களின் நடையையும் பழமையையும் நன்கு உணரலாம். அக்காலத்தின் சமய

நிலை, அரசு, கல்வி, வாணிபம், விவசாயம் முதலியவற்றைச் சங்க நூல்கள் நமக்குத்தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன அக்காலத்திய கவிவாணர்கள் இயற்கையோடும், இயற்கைப் பொருள்களோடும் படிந்து, தாம் கண்ட புதுமைகளையே கவிகளாக நூல்களில் யாத்திருக்கின்றனர்

தமிழில் பொருளிலக்கணம் மிகமிகச் சிறப்புடையது. இது பிற மொழிகளில் இல்லை. தமிழர்களின் ஒழுக்க நடைகளையே ஆறும், பொருள் இன்பமென மூவகையாகப் பிரித்து இந்நூல் தெளிவுபடுத்துகிறது. அஃதன்றியும் இந்நூல் தமிழின் இலக்கணத்திற்கு ஓர் இலக்கியமாகவும், தமிழுக்கே உரியதாகவும் சொல்லப்பட்டது. இவ்வாறு மேம்பட்ட புலவர் வாழ்ந்த நாளிலே நம் புலவர் பெருமானாகிய திருவள்ளுவர் நந்தமிழ் நாட்டின் தவப்பயனாலும் உலகின் அறத்தாலும் தோன்றினார். அஞ்ஞான்று புலவருலகம் அவரைப் பாராட்டி மகிழ்ந்தது. அதை நாம் சொல்ல வேண்டியதில்லை. “திருக்குறளுக்கு நிகரான நூல் வேறு இல்லை; வள்ளுவருக்கு நிகரான புலவருமில்லை” என்று அக்காலத்துப் புலவர் பலரும் கூறி வாழ்த்தினர். நக்கீரர் முதலிய புலவர் பெருமக்களும் குறளைப் பாராட்டின

நன்மை என்பது செயலில் காணும் அன்பு.

ரெனின், இந்நூலின் பெருமையை என்னென்றுரைப்பது! கல்வாஸிகச் சித்தலைச்சாத்தனார் என்னும் பெரும் புலவர், தாயியற்றிய மணிமேகலை என்னும் நூலிலே, “தெய்வத் தொழர் அள் கொழுந்தி தொழுதெழுவாள் பெய்யென்பு பெய்யும் பெருமழை யென்றவப் பெய்யில் புழவன் பொருளுரை தேறாய்” என்று கூறியிருக்கின்றனர். அவர் வள்ளுவரைப் பெய்யில் புழவரென்பு போற்றினார். பிற்காலப் புலவரும் அவரைப் போற்றி வந்திருக்கிறார்கள். கவி உரசரென்பு புகழப்பட்ட கம்பரும் தாம் இயற்றிய பெருநரவாகிய இராமாயணக் காவியத்திலே குறளை ஆதேறா இடங்களில் அழகுறத் தீட்டியிருக்கிறார். தமிழ்நாசமய குரவர்களும் தம் நூல்களிலே திருக்குறளையும் மேற்கொள்கக் காட்டினார்கள். குறளை எல்லோரும் ஒரு படியாகப் போற்றியாராதலின், அதன் பெருமையை நாம் ஆராயப்புகின், அது நம் அறிவினைவிளைத்து.

இக்குறளில் பெருமையை நாம் கிறிது கால வளவில் என்ன சொல்லிவிட முடியும்? அப்பெரிபார் களைப்பற்றித்தான் நாமென்ன சொல்லிவிட முடியும்? திருவள்ளுவர், கம்பர், சேக்கிழார் முதலியோருடைய பெருமை நம் அறிவினைவிளைத்து. அவர்களைப்பற்றி உலகப் புலவர்கள் என்னென்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பது கவனித்து உரைத்தக்கது. சங்கப் புலவர்கள் பலரும் வள்ளுவரைப்

போற்றியிருக்கின்ற நாம் அவர் பெருமை எத்தன்மைத்தென்று எவ்வாறு உரைக்கவியலும்? அக்குறளின்கண் எப்பொருளும் உள; இவ்வாதன இல்லை. எந்த ஒரு நூலைக் கற்றால் எவ்வாறு நூல்களையும் கற்ற பலன் தரும்? அவ்வொரு நூலே திருக்குறள். நாமும் அம்முறை தெரிந்து அந்நூலைக் கற்றால் பிசுத்த பலன் எய்தலாம். குறளைப் பழிவது எவ்விதம்? அந்த வள்ளுவரே கல்வியென்னும் அதிகார வாயிலாக விளக்கியிருக்கிறார். அதைக் கொண்டு பயிலும் முறையைத் தெரிவிக்கவாக, வள்ளுவர் பெருமான் கல்வி, கேள்வி, அறிவுடைமை யென மூன்றதிகாரங்களும், மறுத்தல் முறையில் கல்வாமையென ஓர் அதிகாரமுமாக நான்கு அதுகாரங்களாக வகுத்தக் கல்வியின் இன்றியமையாமையைக் காட்டினார்.

“என்னென்ப ஏனை
எழுத்தென்ப, இவ்விரண்டும்
கண்ணென்ப வாழ
முயிர்க்கு”

என்றார் வள்ளுவர். ஆதலின் இவக்கண நூல்களும், இவக்கிய நூல்களும், அளவை நூல்களும், கருவி நூல்களும் முறையே கற்கத்தகுந்தவை அதன் பின்பே குறள் கற்கத் தகுந்தது.

“நவில்தொறும் நூலாயம்
போலும்” என்றார் வள்ளுவர். பரிசுப் பயில இன்பம் தரும் இந்

நூலை முறையாகக் கற்பவர் பல நூல்களையும் கற்கக் கடவர். தமிழருடைய தனிநாகரிக மாண்பினை விளக்கத் திருக்குறள் ஒன்றே போதுமெனினும், பல நூல்களையும் மாணவர்கள் கற்றல் மிக மிக நன்மை பயக்கும். தனி மரம் தோப்பாகாது. ஆதலின், பல நூல்களையும் கற்க வேண்டும். அவைகள் குறளின் மாண்பினை விளக்கவே சாதனமாக இருக்கும். அற நூல்களிலே தாய், தந்தை, ஆசானைப்போல

விதிவிலக்கிட்டு ஆணையிடும் நூல்கள் சில. காதலன் காதலியின் சொற்போல வயப்படுத்தி அறிவூட்டும் நூல்கள் சில. மக்களின் அறிவிற்கேற்பக் கதை, காவியம், நாடகமெனப் பல திறப்பட்ட நூல்களுள்ளன. அற நூல்கள் பல வுளவெனினும் திருக்குறள் இணையற்றது.

நாவலர், பண்டித
ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார்

தமிழ்த் தாத்தாவிடம் கற்ற பாடம் :

திருவண்ணாமலை ஸ்ரீ ரமணாசிரமத்தில் முகவைக் கண்ண முருகனார் என்ற புலவர் துறவியாக வாழ்ந்து வந்தார். அவர் ஸ்ரீ ரமண மகரிஷிகள் மீது 'சரண பல்லாண்டு' பாடி அந்தக் கவிதைகளைக் கையெழுத்துப் பிரதியாக வைத்திருந்தார்.

முருகனார் அறிஞர் கி. வா. ஜகந்நாதன் அவர்களைச் சந்தித்தபோது, கவிதைகளைச் சரிசெய்து தருவதற்காக அவற்றைக் கி. வா. ஜ. அவர்களிடம் கொடுத்தார். அப்போது பின்வருமாறு சொன்னார் :

“ அத்தனையும் கையெழுத்துப் பிரதிகள்! ஜாக்ஹிரதையாக வைத்திருக்க வேண்டும்! ”

அறிஞர் கி. வா. ஜ. அவர்கள் சிரித்துக்கொண்டே பதில் சொன்னார்.

கவலைப்படாதீர்கள், பத்திரமாக வைத்துக் கொள்வேன், கையெழுத்துப் பிரதியின் அருமையை நான் தமிழ்த் தாத்தா உ. வே. சாமிநாத ஐயர் அவர்களிடம் கற்றுத் தெரிந்து வைத்துள்ளேன்.

★ அன்பே வாழ்க்கையின் அறநெறியாகும். ★

ஸ்ரீ முருக மந்திரம்

- சொல்லாய் முருகா சுரபூபதியே -

மீர்ந்து உடம்பிலே பல உறுப்
புக்களை இறைவன் பொருத்தி
வைத்திருக்கிறான். பிரபஞ்சவாழ்க்
கையில் ஒவ்வொரு உறுப்பும் ஒவ்
வொரு வகையிற் பயன்படுகிறது.
நம்மிடம் இருக்கும் உறுப்புக்களா
றும் புலன்களாலும் நாம் நல்ல
வற்றையும் சொர்க்கிறோம்; சீயவற்
களையும் செய்கிறோம் என்களு
டைய புத்தி சில வேளைகளில்
நம்மைத் தடுமாற வைத்துவிடு
கிறது. பிரபஞ்சப் பஞ்சுழியில் நம்
மைத் தன்னிபும் விடிகிறது. நமது
வாழ்க்கையில் கெடுதி நமக்கு ஏற்
படுவதற்கு முன்பாக நமது புத்தி
தடுமாறிவிடுகிறது. "விநாச கால
விபரித புத்தி" (கேடு வரும்
பின்பே மதிக்கெட்டுவரும் முன்னே)
என்ற வாக்கு இதனைத்தெளி
வாக உணர்த்துகிறது. நமது
வாயால் நாம் பயன்ற பேச்சுக்
களைப் பேசி நமது வாழ்நாளை
விழ்நாளாக மாற்றக்கூடாது என
அருளாளர்கள் பலரும் நமக்கு
அறிவுரை வழங்கி உள்ளார்கள்.
"வாயே வாழ்த்து கண்டாய்"
என்று அப்பர் பெருமானும்,
பொய்மையாளரைப் பாடாதே
எத்தை புகழார் பாடுமீன் புல

வீர்கள்" என்று கந்தரமூர்த்தி
கவாடிகளும் "திருமுறைகள்
ஓதாய் மனமே உனக்கென்ன
வாய்" என்று திருஞான சம்பந்த
கவாடிகளும் மாணாடர்களால்
நம்மைத் தமது பாடல்களின்
ஊடாக வழிப்படுத்தி விடுகிறார்
கள்.

மயில் விந்து, வேல் ஞானமா
யை கலை, சேவல், நாதம், நாதம்,
லந்து, கலை ஆரீய முன்றுக்கும்
குலைவராக ஞான பண்டிதளா
கிய முருகன் திகழ்கிறார். "நாத
விந்து கவாடு நமோ நம" என
அருணகிரியாரும் திருப்புகழில்
இதனைப் பாடுகிறார்.

மயிலை ஆடும்பரி என்றும்,
சேவலை அலரி சேவல் என்றும்
குறிப்பிடும் அருணகிரியார் 'முரு
கனின் ஞானா சக்தியாகிய
வேலுக்கு, அடைமொழிகள் எது
வும் கௌடாமல் மெறுமனே வேல்'
என்று தனது பாடலிற் குறிப்
பிடுகிறார். ரூபத்மன் முருகப்
பெருமானால் அனுக்கிரகிக்கப்
பட்டுச் சேவலும் மயிலுமாக மாறி
வான் என்றே கந்தபுராணம் சொப்
புகிறது. ஒருபுறம் மயிலும் மற்ற

★ செல்வர்களுக்கு தலை காட்டியே திரும், ★

புறம் சேவலும் நிற்க நடுவில் நடு நாயகமாக நின்று வேல் அருள் புரிகின்றது. வேல் என்ற சொல் அறிவு என்பதைக் குறிக்கும் என அறிஞர்கள் கருதுகிறார்கள். அறிவு ஆழமானதாகவும், அகலமானதாகவும் கூர்மையானதாகவும் இருக்க வேண்டும். வேலின் அடிப்பகுதி ஆழமாகவும் இடைப்பகுதி அகலமாகவும் நுனிப்பகுதி கூர்மையானதாகவும் இருப்பது இதனையே உணர்த்துகிறது. மயிலையும், வேலையும், சேவலையும் புகழ்ந்து துதித்துப்பாடி மகிழ்வதற்கான அருளைத் தனக்குத் தருமாறு அருணகிரியார் இறைவனிடம் வேண்டுகிறார்.

சிவபெருமானிடம் தவஞ் செய்து அரிய வரங்களுடன் சாகாவரமும் பெற்ற கயமுகாசுரன், தேவர்களைத் தேடித் துன்புறுத்தினான். தனக்கு முன்னால் தேவர்

ஆடும் பரி வேலணி சேவலெனப்
பாடும் பணியே பணியாய் அருள்வாய்
தேடுங் கயமா முகனைச் செருவில்
சாடும் தனியாணை சகோதரனே.

முருகு என்றால் அழகு எனப் பொருள் படும். முருகியல் உணர்வை அழகியல் உணர்வு என அழைப்பார்கள். முருகனுக்கு அழகன் என்றொரு பெயரும் உண்டு. புராணங்கள் மன்மதனைச் சிறந்த அழகனாகவும் ரதியைச் சிறந்த அழகியாகவும் குறிப்பிடுகின்றன. ஆயிர கோடி மன்மதர்களின் அழகு இணைந்து காணப்

களைத் தினமும் ஆயிரம் தோப்புக் கரணம் போடுமாறு செய்தான். தேவர்கள் அனைவரும் சிவனிடம் சென்று தமக்கு ஏற்பட்ட துன்பத்தை முறையிட்டார்கள். சிவனிலிருந்து தோற்றம் பெற்ற பிரணவ வடிவாகிய விநாயகப் பெருமான் கஜமுகாசுரனோடு போர் செய்து அவனை அருள்வயப்படுத்தித் தனது ஊர்தியாகக் கொண்டருளினார். கஜமுகாசுரனைப் பிள்ளையார் சங்கரித்த பின்பு தேவர்கள் அனைவரும் பிள்ளையாரை தோப்புக் கரணம் போட்டு வழிபட ஆரம்பித்து விட்டார்கள். விநாயகப் பெருமானின் தம்பியாகிய முருகனிடம் மயிலையும், வேலாயுதத்தையும், சேவலையும் பாடும் பணியைத் தனக்கு அருளுமாறு அநுபூதியின் முதலாவது பாடலிலே பின்வருமாறு வேண்டுகிறார்.

படும் பேரழகின் பெருவடிவமாக முருகப் பெருமானின் திருவடிவம் காணப்படுகிறது என்பதை “ஆயிர கோடி காமர் அழகெலாந் திரண் டொன்றாகி” என்ற கந்தபுராணப் பாடலி தெளிவு படுத்துகிறது. இப்பிரபஞ்ச வாழ்க்கையில் மாணுடர்களாகிய நாம் பல துன்ப, துயரங்களையும் சோதனை வேதனைகளையும் சந்திக்கிறோம் துன்

மிக எளிய காரியம் புத்தி சொல்வது.

பாக்கள் வரும்போது துவண்டு விடுகிறோம். இன்பங்கள் ஏற்படும் போது துள்ளிக்கூதிக்கிறோம். துன்பங்களுக்குக் காரணம் நமது சுர்மவினை என்றும் இன்பங்களுக்குக் காரணம் நமது முயற்சியும், நிறமையும் என்று கூறுவோம். சிவனடியார்களில் உள்ளத்தில் ஈரமும் இருக்கும் வீரமும் இருக்கும் இவர்களுடைய வாழ்க்கை என்றும் ஒளிமயமானதாகவே இருக்கும். இறைவனுடைய அருட்பார்களைய என்றும் இவர்களுக்குக் கிடைத்துக் கொண்டே இருக்கும். "ஈரநெடுந் சிவர யா தும் குறைவிலார்" எனப் பெரிடபுராணம் இவர்களின் நிலையை எடுத்து விளக்குகிறது. "இன்பமே எந்நாளும் துன்பம் இல்லை" என்பதே இறை அடியார்களின் சிந்தனையாகும்.

இன்பமுடையவரும், துன்பம் இல்லாதவரும், சிவமோகமூர்த்தியும், இனிமையாகப் பேசுகின்றவரும், மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றவரும், அருள் வினையாடல்களைப் புரிபவரும் ஞான பண்டிதன் ஆகிய முருகன் அல்லவோ? முருகப் பெருமான் தெய்வானை அம்மவைத் திருமணம் செய்த இடம் திருப்பரங்குன்றம், ஆன்மாக்களுக்கு இன்பத்தைத்தந்து துன்பத்தைத் துடைக்கின்ற மூர்த்தியாகக் கந்தவேள் பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் இடம் திருச்செந்தூர். எம்பெருமான் சிவமோகதயாபரவாக நிற்கும் இடம் பழநி மலை, கந்தவேள் ஒருபரவாக இருந்து கந்தைக்கு ஞான

உபதேசிப்பதென்ற இடம் சுவாமிமலை. குருமான் வள்ளி நரசிங்கராத் திருமணம் செய்த ஆன்மாக்களுக்கு மகிழ்ச்சியை வழங்கும் இடம் திருத்தணிகை. ஞானதயாபரன் மோகமயம் கருடன் வினையாடி அருள் புரியும் இடம் பழமுறிச்சோலை ஆகிய ஆறுபடைவீடுகளில் சிறப்பையும் கந்தர் அறுபூதியின் திரண்டாவது பாடலிலே அருணகிரியார் குறிப்பிடுகிறார். மணலில், மக்களில், நிலபுலங்களில், பொன் பொருள்களில் ஊய்க்கும் புறப்பற்றும், யான் என்னும் அகப்பற்றும் அறவே அற்ற இடத்தில் பேரின்பமாகிய இறைசின்பம் தோற்றம் பெறும். முகலில் புறப்பற்று நீங்கிய பின்பே முடிவில் அகப்பற்று நீங்கும். ஆன்மா தனது ஆன்ம நாயகனாகிய கந்தவேளை நாடி அகம் புறம் என்ற எக்வாப்பற்றுக்களையும் வேருடன் களைந்து அப்பெருமானுடன் அத்தனிதமாக ஒன்றுபட்டும் பேரின்பநலத்தைப் பெறுதல் வேண்டும். அந்த அருள் நலத்தைப் பெறும் வழியை உபதேசித்து அதனுமாய் குருபரன் ஆகிய முருகப் பெருமானை அருணகிரியார் வேண்டுகின்றார். காரியகவரதனாகிய முருகப் பெருமான் பூபதி ஆகையால் பூபலோக இன்பத்தை அருளுவான். தேவருவக பதியாக இருப்பதனால் பரவுவக இன்பத்தையும் அருளுவான். இதனையே "சகலகெல்வ யோகயிக்க பெருவாழ்வு தனைமை சிவஞான முத்தி பரகதியும் நீ கொடுத்து உதவி புரிய வேண்டும் தெய்த்த வடிவேலா"

நளர்ந்து நடப்பவனை குண்டுகிடாதே.

என அருணகிரியார் திருப்புகழிற் குறிப்பிடுகிறார். பற்றற்ற நிலையில் விளையும் பேரின்பத்தைத் தனக்கு அருளுமாறு முருகப்பெரு

மாணை அருணகிரியார் வேண்டுவதைக் கந்தர் அநுபூதியின் இரண்டாவது பாடலிற் காணலாம்.

உல்லாச நிராகுல யோகவிதச்
சல்லாப விநோதனும் நீயலையோ
எல்லாமற என்னை இழந்த நலம்
சொல்லாய் முருகா சுரபூபதியே.

இறைவன் உலகம் முழுவதும் சர்வவியாபகராய் நீக்கமற நிறைந்துள்ளான். உப்புக் கலந்த நீரில் உப்பானது எல்லா இடமும் கலந்தும் செறிந்தும் மறைந்தும் இருப்பது போல இறைவன் எல்லா உயிர்களிலும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கிறான் எனச் சாந்தோக்கிய உபநிடதம் கூறுகிறது. உண்மைப்பொருள் பற்றிய ஆராய்ச்சியே மெய்ஞ்ஞானத்தின் முதிர்வு நிலையாகும். பரம்பொருளாகிய இறைவன் பஞ்சபூதங்களிலும் கலந்து வியாபித்து நிற்கிறான். மணிவாசகர் போன்ற உள்ளுணர்வு பெற்றவர்களால் தான் அத்தகைய வியாபகத்தை உணர முடியும். “வானாகி மண்ணாகி வளியாகி ஒளியாகி” என மணிவார்த்தையாகிய திருவாசகம் இதனைச்

செய்புகிறது. ஆகாயம், நீர், நிலம், நெருப்பு, காற்று ஆகிய பஞ்சபூதங்களோ, உலக அறிவு பிறக்குமிடமாகிய புத்தியோ, நால்வேதங்களோ யான் என்கிற புருடதத்துவமோ, அந்தக் கரணங்களில் ஒன்றாகிய மனமோ தன்னை ஆட்கொண்ட இடம் என அருணகிரியார். முருகப் பெருமானிடம் வினாவுகிறார். நான், எனது என்ற அகங்கார மமகாரங்கள் அனைத்தும் நீங்கிக் காண்பான், காட்சி, காட்சிப்பொருள் என்ற திரிபுகளும் அற்ற மோன நிலையே இறையருளுக்கு பாத்திரமாகக் கூடிய தெய்வீக நிலையாகும். மெய்ப்பொருள் எது என்று குருபரன் ஆகிய முருகப் பெருமானிடம் அருணகிரியார் வேண்டுவதைப் பின்வரும் கந்தர் அநுபூதிப் பாடலிற் காணலாம்.

வானோ புனல் பார் கனல் மாருதமோ
ஞானோ தயமோ நவில் நான் மறையோ.
யானோ மனமோ எனையாண்ட இடம்
தானோ பொருளாவது சண்முகனே.

உலகில் மனிதன் படும் துன்பங்கள் அனைத்துக்கும் மூலகாரணம் ஆசையே ஆகும். “ஆசையை

வெல்பவன் பூரண மனிதன் ஆகிறான்” என்றே பகவத்கீதையும் கூறுகிறது. ஆசைகள் அதிகமா

தொடர்ந்து செய்யப்படாத முயற்சி தோல்வியே தரும்.

ஊர் துன்பங்கள் பெருகும் ஆசை
கள் குறைவ ஆரம்பித்ததும் பேரா

ஊத்தம் தோற்றம் பெறும்.
இதனை

“ ஆசைபடப்பட அய்வரும் துன்பங்கள்
ஆசை விடவிட ஆனந்தமாகமே ”

எனத் தமிழ் மந்திரமாகிய திரு
மந்திரமும் குறிப்பிடுகிறது. மனித
வாழ்க்கையில் இறுதி இவட்சியம்
எதுவெனத் தெரியாமல் இவ்வுலக
வாழ்விற் பலரும் தனிச்சிறார்கள்.
“ கூத்தாடிக்கூத்தாடிப் போட்டு
டைத்தாண்டி ” என்ற சித்த புரு
ஷரின் வாக்கிற்கு அமைவ ஆடாத
ஆட்டங்கள் ஆடி, தேடாத
தேட்டமெல்லாம் தேடி, கூடாத
கூட்டம் எல்லாம் கூடித் தமது
வாழ்நாளையப் பலர் வீழ்நாளாகிடு
கிறார்கள். கர்மயோகியாக உல
கியற் கடமைகளை ஆற்றிக்
கொண்டு ஆன்ம ஞானத்தைப்
பெற முயற்சி செய்ய வேண்டும்
உலகத்தில் வாழ்ந்தாலும் உலகாய
தராக வாழக் கூடாது. ஆனால்
இந்த மண்ணிற் பிறந்த மானுடர்
களிற் பலர் கட்டையிலே போகும்
வரை உலகியல் இன்பங்களைப்
பூரணமாக அனுபவிக்கவே விரும்பு
கிறார்கள். உடலை ஒயும்
தேசான்மவாதினர்களவும், கர்ம
இச்சை கொண்டவர்களாகவும்,
பொருளாசை மிகவார்களாகவும்
காணப்படுகிறார்கள்.

புறப்பற்றுக்கள் நீங்கி இறை
பற்று ஏற்பட வழிகாட்ட வேண்
டும் என்று அருவாகிரியார் முருகப்
பெருமாளிடம் வேண்டுகிறார்.
பெண்களுடைய கையில் வலையம்
கள் நுழந்திருப்பது போல ஆன்
மாக்களை ஆசாபாசம் நுழந்திருக்
கிறது. மனைவி, மக்கள், பெண்கள்,
பொருள், நிலம்புலம் என்பவற்
றின் மீது ஆசை வைத்து அந்த
ஆசையாகிய தளையால் ஆன்மா
கட்டுண்டு அறிவு குன்றி அவை
முறுகின்றது. முருகப் பெருமானு
டைய திருவருளுக்கும் பாதிக்கிரமக்
களும்புறவர்கள் மனைவி மக்கள்
என்ற உயிர்ப்பற்றும் பொன்
பொருள் என்று புறப்பற்றும்
அறவே நீக்கவேண்டும். பெரும்
படையோடு போருக்கு வந்த சூர
னையும், தாரகனுடைய மாலையுக்கு
உதவ நின்ற கிரவுஞ்ச மலையாகிய
அரக்கனையும் வேலாயுதத்தைக்
கொண்டு தகர்த்து எறிந்தவராகிய
முருகப் பெருமானிடம் தன்னை
யும் உலக புந்த பாசத்திலிருந்து
காப்பாற்றி அருளுமாறு அருள்
கிரியார் வேண்டுவதைக் கந்தர்
அருபுதியின் நான்காவது பாடல்
பின்வருமாறு விளக்குகிறது.

வளைபட்ட கைம்மாதோடு மக்களெனும்
தளைபட்டழியத் தருமோ தருமோ
கிளைபட்டெழு குருமுள் கிரியம்
சீதாளைபட்டுருவத் தொடு வேலவனே, [தொடரும்]...

மெத்தமிழ் வித்தகர் சிவ. மகாலிங்கம்

★ மனம்தான் சம்சாரத்தைத் தோற்றுவிக்கிறது. ★

ஒரு குடும்பத்தின் கதை

[தொடர்ச்சி - -]

இவனைப் பெரியவன் என்று உலகம் ஒத்துக்கொண்டது இனியும் ஒத்துக்கொள்ளும். அன்புள்ளவர்கள் கருணையுள்ளவர்கள் தம் சிரமேலேற்றிப் போற்றுகிறார்கள்.

தன்னை மதியாதவர்களுக்கு இடைஞ்சலும் செய்வான். நம்பினவர்க்கு நடராசன் நம்பாதவர்க்கு இமயராசன். ஒரு முறை தன்னை அவமதித்த முனிவர்களுக்கு ஆசைகாட்டி மோசம் புரிந்தவன். மோசம்போன முனிவர்கள் இவனை அழிக்கத்திட்டம் தீட்டினர். ஏவுகணைகளை ஏவினார் ஒன்றும் பலிக்கவில்லை.

இவனது அடாவடித்தனத்தினால் நன்றாய் வாங்கிக்கட்டிய சந்தர்ப்பங்களுமுண்டு :- இவன் கோயிலுக்குள் ஒளித்திருந்த வேளையில் வெளிப்படுத்த ஒருவன் கல்லால் எறிந்தான். ஏற்றுக்கொண்டான். இன்னொருவன் வில்லால் அடித்தான் வாங்கிக்கொண்டு நழுவினான். ஒருவனிடம் கால் செருப்பால் உதை வாங்கினான் பழிவாங்கப்பட்டது. பிரம்பால் ஒருவன் அடித்தான் தன்பாகம் வாங்கிக்கொண்டான்.

இவ்வாறெல்லாம் தாக்கப்பட்டும் சொந்தக்குணம் நீங்கவே இல்லை. காதல்தூதுக்கும் இவனை

விடலாம். இதுமட்டுமா இவன் ஒரு பிள்ளை பிடிக்காரன். பூனை குட்டியைத் தூக்குவதுபோல தானே தூக்கிக்கொண்டு போய்விடுவான். அவனது கண்ணில் இது நல்ல குழந்தை என்று பட்டுதோ ஏதோ ஒருவழிவைத்து குழந்தையைப் பிடித்து விடுவான்.

மந்திரியையே பிடித்தான் என்றால் மற்றவர்களை விடுவானா? மணமகளுக்காகக் காத்திருந்தவனை செந்தூக்காய்த் தூக்கிச் சென்றவனல்லவா?

இவன் குணம் உலகத்திற்கு, அல்லது உலகத்தின் குணம் இவனுக்கு. எவ்வளவு வறிய குடும்பமாய் இருந்தாலும் பிள்ளைகட்குக் குறைவில்லை. ஆனால் ஒரு கெட்டித்தனம். பெற்ற பிள்ளை கலெல்லாம் ஆண் பிள்ளைகளே தான் பெற்றாலும் பேரப்பிள்ளைகள் இல்லாதவன் வட்சக்கணக்கில் பணம் கொடுக்கும் வேலை இல்லை. ஆனால் வாங்கும் வேலையும் இல்லை. இதனால் சோலி இல்லாதவன். இவனைக்கடவுள் என்று சொல்லலாமா?

இவனது குடும்பத்தில் மூத்தவன் சப்பைக்கால் உள்ளவன். பெருவயிறன். இவனது தோற்றத்தில் மூக்கே பெரிது. அலங்கோலமாக இருக்கும் இதனாற்போலும்

அடக்கமே அறிவுக்கு வித்து

பிரமச்சாரியாக இருக்கிறான். திருமணப் பொருத்தம் பார்த்தாலும் அல்லது பொருந்தினாலும் பெண்கள் இவனைத் திருமணம் செய்ய மறுத்து விடுவார்கள். திருமணம் செய்யாதவனாய் இழப்பீறும் திருமண வீடுகளுக்கு முன்பிற்பாள். இவனைக் கூப்பிடாமல் ஒரு காரியம் செய்தால் எவ்விதமோ அக்காரியத்தைக் குழப்பி விடுவான் இவனுக்கு எல்லோரும் பயம். பரதேசத்திலே ஒரு தேவகாயை அடித்து வெற்றி பெற்று விடுவார்கள்.

தகப்பனில் விஞ்சியவன் தகப்பனின் வண்டிச் சில்லின் அச்சைத் தவிடு பொடியாக்கியவன். தம்பிரிகாரன் பெண் திருடுவதற்கு உதவி

செய்தவன். இவனுக்கும் பெண்கள் உண்டென்று சொல்லுகிறார்கள். எல்லோரும் கவலுப் பெண்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஒருத்தியின் பெயர் வல்லவையாவது இவன் மடியில் இருப்பான். சித்தி, புத்தி என்பவர்கள் அருடில் பிறக்கிறார்கள். இவர்களை ஒரு இருக்கின்ற நிலையை நாம் அதிகமாகக் காணவில்லை. கண்டவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். வகையில் யாஸையை அடக்கக் கூடிய அங்குசமும் பாசமும் கொண்டிருப்பதுடன் மறுகையில் மோதலும் காணாத தத்தமம் கொண்டிருப்பாள்.

தொடரும் ...

கை. நமசிவாயக் நருக்கவர்

எந்த கணவன் வேண்டும்?

தத்துவஞானியான ஜே. விநாயகரத்தியிடம் தன் கணவனையரினிடம் உயிர்ப்பித்து தருமாறு வேண்டி வந்தான் ஒரு பெண்.

உடனே ஜே. கே “எந்தக் கணவனை மீண்டும் உரிருடன் வேண்டுகிறாய்?” என்றார்.

“ஐயனே! எனக்கிருப்பது ஒரே கணவன்தானே” என்றான்.

“இல்லை பெண்ணே! நான் கேட்பது குழந்தையாய் இருந்த உனது கணவனா? அல்லது வாலிபத்தில் இருந்த உனது கணவனா? அல்லது உன்னை மணம் முடிக்க பின் இருந்த நடுத்தர வயது கணவனா? இல்லை இறக்கும் போது முதுகையில் இருந்த உனது கணவனா?” என்றார்.

“பெண்ணே! மனிதனின் இறப்பு என்பது ஒரு மாற்றமே, குழந்தையாய் இருந்து வாலிபம் அடைந்து முதுகையடைந்து வயதடி ஒரு மாற்றமோ அதைப் போன்றே இறப்பும். இது தவிர்க்க முடியாது” என்று கூறினார்.

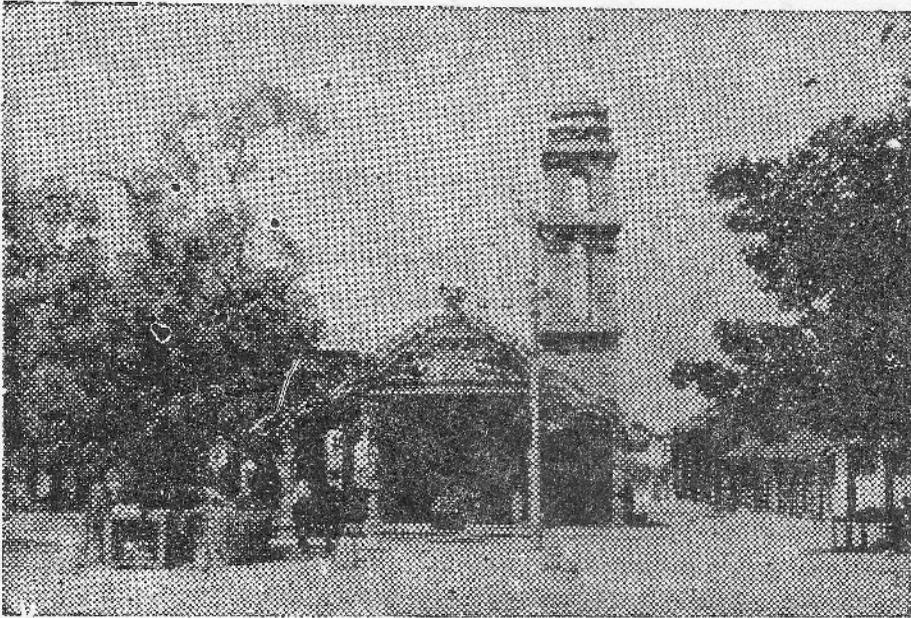
★ வெள்ளம் இழந்தவன் கருவியாவான் ★

சந்நிதியான்

(தொடர்ச்சி)

திரு. சாம்பசிவம் அவர்களின் பிறந்த இடம் வல்வெட்டித்துறை யாக இருந்தாலும் அவர் புகுந்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற கிராமம் நாகர் கோவீற் கிராமமாகும். வடமராட்சி கிழக்கு என்று அழைக்கப்படும் பருத்தித்துறை கிழக்குப் பகுதியில் பல கிராமங்கள் தனிக் கிராமங்களாக அமைந்துள்ளன. அது மட்டுமன்றி இக்கிராமங்கள் ஒவ்வொன்றும் தனித்துவமான சில இயல்புகளைக் கொண்டவையாகவும் காணப்படுகின்றன.

நாகர்கோவீற் கிராமம் வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க நாகதம்பிரான் ஆலயத்தைக் கொண்டிருப்பது எல்லோரும் அறிந்த விடயம். ஆனால் அந்த தனிக்கிராமத்தில் சிறியதும் பெரியதுமாக மேலும் 30 க்கு மேற்பட்ட ஆலயங்கள் அமைந்திருப்பது உண்மையிலேயே ஆச்சரியப்படும் விடயமாகும். இவ்வாறு ஒரு தனிக்கிராமத்தில் இவ்வளவு தொகையான ஆலயங்கள் காணப்படுகின்ற இயல்பு வேறு எங்குமே காணமுடியாத பண்பு என்றே கூறலாம்.

உண்மையான அழகு இதயத்தாய்மையில் உள்ளது.

நாகர் கோவில் வடக்கில் அமைந்துள்ள மேற்படி நாகர் கோவிற்கிராமம் கடற்கரைக்கிராமமாக அமைந்திருப்பதால் இது முற்றும முழுதாக ஒரு கடற் தொழிற் கிராமமாக விளங்குகின்றது இங்கே கரைவலை இழுக்கும் பொழுது சுளைப்புத்தெரிபாமல் இருப்பதற்காக இவர்கள் பாடுகின்ற நாட்டார் பாடல்கள் நகைச்சுவை பொருத்தியதாகவும் தனித்துவமான மெட்டுடன் தெவிட்டாத சுவையுடையதாகவும் அமைந்திருப்பதும் தனிச்சிறப்பாகவே கூறப்படவேண்டும்.

இந்த கிராமத்து மக்கள் ஊதப் பொங்கல் முடிந்து புதிய வருடத்தில் தமது கடற் தொழிலை எல்லா மக்களும் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு குறிப்பிட்ட நாளே ஆரம்பிப்பார்கள். அவ்வாறு எல்லோரும் ஒற்றுமை யாக முதன்முதல் தொழிலை ஆரம்பிக்கும் நாளை "நாள் வலை இழுத்தல்" என்று பெயருடன் ஒரு விழாவாகக் கொண்டாடிவரும் வழக்கத்தை இன்றுவரை பேணி வருகின்றனர். இந்த வருடம் 26 - 01 - 2000 இல் அந்த திகழ்வு இடம் பெற்றது.

நாள் வலை இழுத்தல் என்ற திகழ்வை மக்களகரமாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் ஊர் முழுவதும் ஒன்றிணைந்தும் கொண்டாடுவதைப் பார்ப்பது உண்மையில் கண் கொள்ளாக்காட்சியாக இருக்கும் அதே நேரம் நாள் வலை இழுக்கும் பொழுது நடந்தேறும் கருமல்

கள் யாவும் திருப்தியாகவும் நிறப்பாகவும், நடந்தேறவில்லை இந்நகர் கிராம மக்கள் மிகவும் கவனமாக இருப்பார்கள். ஏனென்றால் அந்த வருடம் முழுவதும் அவர்கள் தமது தொழிலைச் செய்யும் பொழுது கிடைத்த முறையில் தொழில் நடைபெற்று உயர்ந்த வருமானத்தைப் பெறுவதற்கும் எதிர்பாராத ஆபத்துக்கள் மற்றும் இழப்புக்களைத் தவிர்த்தல் போன்றவற்றிற்கும் இந்த நாள் வலை இழுத்தல் என்ற புதிய வருடத்தின் முதல் நாள் தொழில் செய்யும் திகழ்வு ஒரு கட்டியம் கூறும் திகழ்வாக அமைந்திருக்கும்.

நாள்வலை இழுப்பது தொடர்பான தீர்மானங்களை கரைவலைச் சம்மாட்டியார்கள் நாகதம்பிரான் ஆலயத்தில் ஒன்று கூடித்தீர்மானிப்பார்கள். நாள் வலை இழுத்தல் செயற்பாட்டை எந்தச்சம்மாட்டியார் தலைமை தாங்கிச் செயற்படுத்துவது என்பதைத் திருவுளச்சீட்டின் மூலம் தெரிவி செய்வர்.

இவ்வாறு திருவுளச்சீட்டில் பெயர்கள் போடப்படும் பொழுது அதற்குள் உள்வாங்குகின்ற சம்மாட்டியார்களில் திரு. சாம்பசிவம் அவர்களும் ஒருவராக இடம் பெறவது வழக்கம். இவர் தனது நன்மையை மட்டுமல்லாது ஊர்மக்களது நன்மை அவர்களது உயர்வு என்பவற்றிலும் அக்கறை கொண்டு செயற்படுகின்ற இயல்புள்ளவர்.

சுமார் பத்து வருடங்களுக்கு முன்பு அந்த வருடத்திற்குரிய நாள்

வலை இழுக்கும் நிகழ்வு நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. எந்த தினத்தை நாள்வலை இழுத்தலுக்கு தெரிவு செய்தால் அது சிறப்பாக அமையும். அதனால் கிராமம் நன்மையடையும் என்பவற்றைப்பற்றி தனக்குள்சிந்தித்து மனதில் பெரும்

ஆதங்கப்பட்டவராகத் திரு சாம்பசிவம் அவர்கள் காணப்பட்டார்கள். இறுதியில் சந்நிதியானே நீயே துணை அப்பா என்று நினைத்த வண்ணம் நித்திரைக்குச் சென்றார்.

திரு. மா. சாம்பசிவம் அவர்கள் சந்நிதியானின் உள்மண்டபத்தின் வாசலின் தெற்குப்பக்கமாக நின்று அவரை வழிபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார். அப்பொழுது வாய்கட்டிய நிலையில் கையில் திருநீற்றுத்தட்டுடன் காணப்பட்ட ஆலயத்தின் பிரதம பூசகர் அவர்கள் திரு. சாம்பசிவம் அவர்களுக்குக்கிட்டவந்து தனது கைகளினால் சைகைகள் மூலம் நாள், நட்சத்திரம் எதுவும் பார்க்கத்தேவையில்லை என்று கூறி சந்நிதியானுடைய மூலஸ்தானத்தைச் சுட்டிக்காட்டி அவரை நினைத்துக்கொண்டு காரியத்தை ஆரம்பிக்குமாறும் வாக்குக் கொடுத்தார்.

ஆம்! ஆதங்கத்துடன் நித்திரைக்குச்சென்ற திரு. சாம்பசிவம் அவர்களுக்கு அன்று இரவு கனவில் சந்நிதியான் மேற்படி காட்சியைக் காண்பித்தார். இதனால் மனதில் தெளிவும், நம்பிக்கையும், உற்சாகமும் மேலிட்டவராக திரு. சாம்பசிவம் அவர்கள் செயற்பட்டார்கள் நாள்வலை உட்பட அந்த வருடத்தினுடைய அனைத்துச் செயற்பாடுகளும் நிறைவாகவே நடந்தேறியது.

இவ்வாறு சந்நிதியானுடைய அருளினால் அவரது பல கருமங்களும் சிறப்பாக நிறைவேற்றப்படுவது மட்டுமன்றி சந்நிதியான் வாக்களித்ததற்கிணங்க அவரது குடும்பத்திற்கு ஏற்பட்டுவருகின்ற மிகப்பெரிய ஆபத்துக்களிலிருந்தும் அவர்கள் காப்பாற்றப்பட்டுவருவதையும் காணமுடிகின்றது.

22 - 09 - 95 இல் நாகர்கோவில் மகாவித்தியாலயத்தில் இடம் பெற்ற துன்பகரமான விமானக் குண்டுவிச்சகம் அதனால் ஏற்பட்ட அனர்த்தங்களும் உயிர் இழப்புக்களும் நாங்கள் அறிந்ததே. அந்த குண்டுவிச்சில் இவரது மகனும் சிக்கி மிகமோசமான காயத்திற்குள்ளாக நேர்ந்தது. ஆனாலும் தெய்வானைமாக காயமேற்பட்ட இடங்கள் ஆபத்தற்ற இடங்களாக இருந்த காரணத்தால் நீண்டகால சீவிர சிகிச்சையின் பின் அவரது மகளின் உயிரைக்காப்பாற்ற முடிந்தது.

திரு. சாம்பசிவம் அவர்கள் கதிர்காமயாத்திரை சென்று அண்மையில் அவரது கிராமத்திற்கு திரும்பியிருந்தார். அவரது மனைவி கதிர்காமயாத்திரைக்குச் செல்ல முடியாத நிலையில் நோய்வாய்ப்பு

சொல்லின் மேன்மை செயலில் தொனிக்க வேண்டும்.

பட்டினத்தையையால் சந்நிதியாண்டம் வந்து கற்பூரச்சட்டி எடுத்து தனது தேர்த்திக்கடனை நிறைவேற்றி முடித்திருந்தார்கள். இவ்வாறு திரு. சாம்பசிவம் குடும்பத்தினர் 04 - 12 - 1909 இசுதியில் சந்நிதியாண்டம் தமது தேர்த்திக்கடனை நிறைவேற்ற வந்த சந்தர்ப்பத்திலேயே மேற்படி அறிபுக அனுப்பலங்களை எம்மிடம் தெரிவித்தனர்.

உள்ளம் ஒரு கோயில் என்பதற்கினங்க யார்பார் சந்நிதி

பாவை தங்கள் உள்னத்திலவைத்து— பூசைசெய்கிறார்களோ அவர்களுக்கெல்லாம் அவர்களை வாழ்க்கைப் பயணத்தில் தேர்ந்தாத்த துணையாக இருந்து வழிகாட்டிவருவின்ற கருணைத்தெய்வமாக சந்நிதியான் விளங்கிவருகின்றான் என்பதை அனுபவிப்பவர்கள் தரிசை உணரமுடியும்.

ஓம் முருகா!

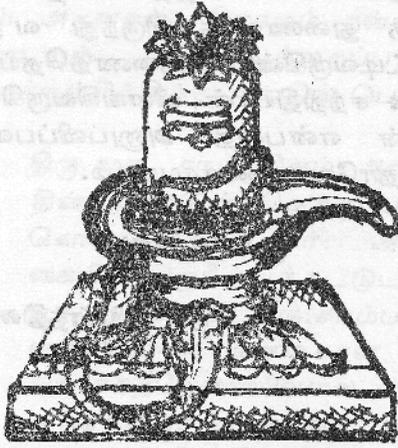
ந. அரியாத்தினம்

உலகத்தில், கொடுப்பவனின் நிலையிலேயே நீ எப்பொழுதும் நில். ஒவ்வொன்றையும் கொடுத்துவிடு; பிரதிபலனாக ஒன்றையும் எதிர்பார்க்காதே. அன்பைக் கொடு, உதவியைக் கொடு, பணியைக் கொடு. உன்னால் இயன்ற அளவு சிறிதாவது கொடு. ஆனால் அதன் பொருட்டு விசை பேசுவதை ஒழித்துவிடு. நிபந்தனைகளை ஏற்படுத்தாதே. நம்பீது நிபந்தனை ஏறும் கமத்தாயல் இரைவன் நமக்குக் கொடுப்பதைப் போல, நமது தாராள குணத்தால் நாமும் கொடுப்போமாக.

. சுவாமி விவேகானந்தர்

சிவராத்திரி விரதத்தின் வரலாறு

இவ்வுலகில் தோற்றம் பெற்ற ஆன்மாக்கள் முத்தியின்பம் பெறுவதற்கும், ஈடேற்றம் அடைவதற்கும், ஆசார சீராக வாழ்வதற்கும் வழிகாட்டி நிற்பவை விரதங்களேயாம். அவ்வகை விரதங்களுள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விரதமாக அமைவது சிவராத்திரி விரதமாகும்.

“ தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி ” என்று திருவாசகத்தில் சிவன் போற்றப்படுகிறார். எல்லா நாட்டினரும் கடவுள் என்று போற்றுவவரை நாம் சிவன் என வழிபடுகிறோம். சிவன் என்பது மங்களம் தருபவன் என அமைகிறது. மங்களம் தருகின்ற இறைவனை நோக்கி அனுட்டிக்

கும் விரதம் சிவராத்திரி விரதமாகும். இவ் விரதமானது மாசி மாதத்தில் தேய்பிறை பதின்னாண்டுகாம் நாளிலே கிருஷ்ண பட்சத்துச் சதுர்த்தியில் வரும். (நாள் முழுவதும் உணவை விடுத்து இரவு முழுவதும் கண்விழித்து இவ் விரதத்தை அனுட்டிப்பார்கள்.) இவ் விரதத்தை அனுட்டிப்பவர்கள் முதல் நாள் ஒரு பொழுது உணவு உண்டு போகங்களை வெறுத்து நித்திரை செய்து விடியற்காலையில் எழுந்து அவசிய கருமம் முடித்து ஸ்நானஞ் செய்து சூரியோதய காலத்திலே நித்திய அனுட்டானத்தை முடித்து ஆலயத்திற்கு சென்று பிரதட்சண நமஸ்காரம் செய்து மீண்டு மத்திபான வேளையில் மீண்டும் ஆலயத்திற்கு சென்று இறைவனுக்கு நடக்கின்ற ஆறு காலப் பூசைகளையும் காண வேண்டும் என்பது இந்த விரதத்தினுடைய ஒழுங்கு முறையாக அமைந்து காணப்படுகிறது.

இவ் விரதம் பற்றி காலத்திற்கு காலம் தோற்றம் பெற்ற அறிஞர்கள் ஆன்றோர்கள் சமயப் பெரியார்கள் பல கருத்துக்களை கூறியுள்ளனர். அந்த வகையில் ஒரு நாள் பிரம்மாவும் விஸ்ணுவும் தங்களில் யார் பெரியவர் என்று வாதித்துக் கொண்டிருக்கையில் இலிங்க வடிவான ஓர் ஒளிப்

தர்மம் துரதிருஷ்டங்களைத் தடுக்கிறது.

பிளம்பு ஆகாயத்தையும் பூமியையும் அலாவித்தாய் அவர்கள் முன் தோன்றிற்று. அவ்விருவரும் தங்கள் வாதங்களை நிறுத்திவிட்டு அவ் வெளிப்பீளம்பின் அடியையயும் முடியையயும் கண்டு பிடிப்பதே தமது நோக்கம் என சங்கற்பஞ் செய்து கொண்டனர். பூமியை பிளந்து கொண்டு வில்லு கீழ் நோக்கிச் செல்ல அர்ஜுன பறவை வடிவம் பிரம்மா மேலே பறந்து சென்றார். இருவர் முயற்சியும் பயனளிக்கவில்லை. நாங்கள் தோற்றோம் என்று அவர்கள் அகந்நையொழிந்தனர். இறைவனடி பணிந்தனர். இந்த இனிங்கோற்பல மூர்த்தி வெளிப்பட்ட காலமே மகா சிவராத்திரியாகும்.

இலக்குபி நாயகனாகிய திருமாலும் சரஸ்வதி நாயகனாகிய பிரம்மாவும் அடி முடி தேடிய கதையாவது செல்வச் செருக்கிற்கும் கல்விச் செருக்கிற்கும் எட்டாத பரம் பொருள் என்பதை குறிக்கின்றது.

இவ் வீரதம் பற்றி ஓர் ஆதீக கதையொன்றும் உண்டு வேடன் ஒருவன் புலி ஒன்றிற்கு பயந்து ஒரு மரத்தில் ஏறி இருந்தான் தான் மரத்தில் இருந்தால் நித்தி

சரயாகி விடுவேனோ என்று எண்ணி அந்த மரத்தில் உள்ள இலைகள் எல்லாவற்றையும் பிடுங்கி கீழே போட்டான் காலை யில் அவன் பார்த்த போதுதான் ஏறி இருந்த மரம் வில்வமரமாகவும் தான் போட்ட இலைகள் அவைத்தும் விங்கம் ஒன்றின் மேல் உள்ளதையும் கண்ணுற்றான். இந்த நன்னாகையையும் சிவராத்திரி வீரதம் என கூறுவாரும் உளர். சூத முனிவர் தன் முனிவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறும் வேளையில் ஓர் கற்ப்பாத்தத்திலே பிரம்மா இறக்க அப்பிரளயா காலத்தின் இரவினை உமையம்மையார் சேதாகம் விதிப்படி நான்கு பாமத்துப் பிவழசை செய்து அவ் விருட்டோது போன பின்னே சிவபெருமானை நோக்கி எம் பெருமாவே தேவர்களே நான் பூலித்த இராத்திரி சிவராத்திரி என்றாக வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்ள அவ்வரங் கொடுத்தருளிணார் என்று சிவராத்திரி பற்றி பல வடிவங்களில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆன்மாவை நாயகமப்படுத்தி நற்கதி அடைவோமாக. "இன்பமே சூழ எல்லோரும் வாழ்க"

கே. செல்வநஞ்சனா

★ வரும் 04 - 03 - 2000 சனிக்கிழமை
மகா சிவராத்திரி தினத்தை முன்னிட்டு
இவ்வாக்கம் இடம்பெறுகிறது. ★

நன்றிபுணர்வுதான் நெருங்கிய உறவு!

ஞானச்சுடரின் வளர்ச்சிக்கு காரணமாக அமைந்த சமயப்பெரி யோர்களையும், அறிஞர்பெருமக்களையும் பாராட்டிக் கௌரவிக்கின்ற விழா புத்தாயிரமாம் ஆண்டு ஜனவரிமாதம் 30-ம் திகதி இடம்பெற்றது. நல்லைக்குரு முதல்வர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சோமசுந்தர பரமாச்சாரிய சுவாமிகளின் தலமையில் இந்தவிழா இடம்பெற்றது.

மேற்படி விழா மறக்கமுடியாத மகத்தான ஒரு விழாவாக அமைந்திருந்தது. அன்றையதினம் மேற்படி விழாவில் புத்தாயிரமாம் ஆண்டு தைமாத ஞானச்சுடர் வெளியீடு, வாசகர் போட்டியில் வெற்றி யீட்டியவர்களுக்கான பரிசில்கள் வழங்கல் ஆகிய நிகழ்வுகளும் இணைந்து இடம்பெற்றன.

யாழ் பல்கலைக்கழக பட்டப்பின்படிப்புப்பகுதி பீடாதிபதி பேரா கிரியர் அ. சண்முகதாஸ் அவர்கள் பேரவையினுடைய பாராட்டு வைபவத்தின் முக்கியத்துவத்தையும் சிறப்பையும் சபையினருக்கு எடுத்து விளக்கி அந்த நிகழ்வினை வழிநடாத்திச் சென்றார்கள். பராட்டுதல் ஊக்கப்படுத்துதல் என்பன ஒரு மனிதனுடைய செயற்பாடுகளை எந்த வகையில் உயர்த்துகின்ற தென்பதையும் அது அவனது முழு ஆற்றல் களையும் வெளிக்கொண்டு வந்து சமுதாயம் மிகக்கூடிய பயனை அடைய வழிவகுக்கின்றது என்பதையும் எடுத்துக் கூறினார்கள்.

பேரவையால் நடாத்தப்பட்ட பாராட்டி ஊக்கப்படுத்தும் நிகழ்வில் ஞானச்சுடருக்கு ஆக்கங்கள் அளித்த அனைத்துப் பெரியோர்களையும் கௌரவிக்க வேண்டுமென்பதற்காக ஆக்கங்கள் வழங்கிய (தொடர்பு கொள்ளக் கூடிய) அனைவருக்கும் அழைப்பிதழ் அனுப்பியிருந்தோம்.

எல்லோரையும் பாராட்டிக்கௌரவித்த அதேநேரம் காத்திரமான பங்களிப்பு செய்த, செய்துகொண்டிருக்கின்ற அன்பர்களை பேரவையினர் விசேடமாகப் பாராட்டி கௌரவித்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பின்வருவோர் விசேட கௌரவத்திற்குரிய விருதினைப் பெறு கின்ற அன்பர்களாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தனர்.

திரு. சிவ. மகாலிங்கம்	திரு. வ. குமாரசாமிஐயர்
திரு. ஆறு. திருமுருகன்	திரு. தி. பொன்னம்பலவாணர்

★ விட்டுக்கு இலட்சுமியானவள் பெண். ★

திரு. சி. சி. வரகுராசா
திரு. ந. சிவபாதம்
திரு. சிவசண்முகவடிவேல்
திரு. சி. க. திருச்செற்றம்பலம்
திரு. கி. நடராசா

திரு. கா. கணேசதாசன்
திரு. வை. க. சிற்றம்பலம்
திரு. ச. விசாயகமர்த்தி
திரு. க. வீணுக்காபால்

பரிசில்கள் வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டவர்களில்
பின்வருவோர் அடங்குவர்

திருமதி சுலோனா ஜெயதாயன்
திரு. சி. ஆனந்தராசா
திரு. கு. சிவராஜசர்மா
திரு. ஆ. கதர்காமத்தம்பி
திருமதி செ. அருவாணந்தம்
திரு. இராசையா ஸ்ரீதரன்

செல்வி செ. செல்வநந்தீசனா
திரு. க. மாலிக்கவாசகம்
திரு. கு. ரவிநீரன்
திரு. Dr. V. பாலகிருஷ்ணன்
திரு. கந்த. சத்தியதாசன்

மேற்படி பாராட்டிக்கௌரவிக்கின்ற விழா ஒரு கங்குகொள்ளாக் காட்சியாக அமைந்திருந்தது. மேடைகளிலோ அல்லது சபைகளிலோ தோன்றாது அடக்கமாக இருந்து ஆக்ரீகப்பணியில் ஈடுபடுகின்ற பல சமயப் பெரியோர்கள் எமது அழைப்பை ஏற்று சபைக்கு வந்து நாம் வழங்கிய கௌரவத்தை ஏற்றுக்கொண்டமை பலருக்கு லீயப்ப அளித்தது. அதே நேரம் ஒரே மேடையில் அல்லது நரே திகழ்வில் பங்குபற்றியுயக்கம் காட்டுகின்ற அன்பர்கள் பலரும் அன்றைய திகழ்வில் ஒன்று கூடியமை பார்ப்பதற்கு மதிச்சியளிப்பதாகவுயிருந்தது.

இவ்வாறு ஆக்கங்கள் அளித்த அனைவருக்கும் பாராட்டுதலும் கௌரவிப்புகளும் வழங்கப்பட்டாலும் ஆக்கங்களைய அளித்த பேரவையினுடைய அங்கத்தவர்கள், போஷகர்கள் போஷகர்களைய மட்டும்கூட அறங்குள் உள்ளடக்காமல் விட்டிருந்தோம்.

பாராட்டுக்கள் கௌரவங்கள் பேரவையால் வழங்கப்பட்டாலும் உண்மையில் பயனடைகின்ற வாசகர்களின் உள்ளங்களில் எழுமின்ற நன்றியையும வாழ்த்துக்களையும் வழங்குவதற்காக அவர்கள் சார்பில் தான் இந்த பாராட்டுக்கள் இடம் பெற்றுள்ளதாக நாம் கூறவேண்டும். அந்தவகையில் ஆக்கங்கள் வழங்கிய எமது பேரவை அன்பர்களுக்கும் வாசகர்களுடைய வாழ்த்துக்கள் உரித்தாயின்றது.

★ இவ்வருந்தை நல்லறமாக்குபவள் பெண். ★

தொடர்ச்சியாக கட்டுரைகளை வழங்கிக் கொண்டிருக்கும் திரு. வ. குமாரசாமிஐயர், திரு. சிவமகாலிங்கம் ஆகியோர் பாராட்டுப் பெற்றவர்கள் சார்பில் தமது பதில் உரைகளை வழங்கினார்கள். அவர்கள் இருவரும் தமது பதிலுரையில் தம்மை சீரியபணியில் ஈடுபடத்தூண்டியதற்கும் தமது ஆக்கங்கள் வாசகர்மத்தியில் சென்றடைவதற்கும் நாங்கள் தான் பேரவைக்கும் ஞானச்சுடருக்கும் நன்றி கூற வேண்டுமென்ற கண்ணோட்டத்தில் தமது உரைகளை நிகழ்த்தினார்கள்.

பாராட்டிக் கொளவிக்கப்பட்டவர்களுக்குரிய விருதுகளையும் பரிசில்களையும் நல்லைக்குரு முதல்வர் அவர்கள் வழங்கிக்கொளவித்தார்கள். வாசகர் போட்டியில் வெற்றி பெற்றவர்களுக்குரிய பரிசில்களும் அன்றையதினம் வழங்கப்பட்டது.

முழுநிறைவுடன் நடந்தேறிய அந்த நிகழ்வினில் பங்குபற்றிச் சிறப்பித்த அனைத்து அன்புள்ளங்களையும் நன்றியுடன் வாழ்த்துகின்றோம்.

பேரவைசார்பில்
ந. அரியரத்தினம்

தியானம்

தியானத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும் போது ஏன் மனம் சலிக்கின்றது? வீட்டு ஈயானது தின்பண்டங்களின் மீது சில வேளைகளில் உட்காருகிறது. அது உடனே தின்பண்டத்தை விட்டு விட்டு மலத்தின் மீதுபோய் உட்காருகின்றது. ஆனால் தேனியோ மலரை இரசிக்கும் பொருட்டு மலர்ந்த புஷ்பங்களில் உட்காருமே தவிர அருவருக்கத்தக்க பண்டங்களை ஒரு பொழுதும் அணுகுவதில்லை, உலகப்பற்றுள்ளவர்கள் முன்னே சொன்ன ஈக்குச் சமனானவர்கள். ஏதோ சில சமயம் ஈஸ்வர பிரேமையாகிய இன்பத்தை அனுபவித்தாலும் பழைய வாசனையால் அவர்கள் சிறின்பககமாகிய மலக்குழியில் வாழுகின்றார்கள். மகான்களோ வெனில் சதாசர்வகாலமும் ஈஸ்வரப் பிரேமையிலேயே ஆழ்ந்திருக்கின்றார்கள்.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர்

★ திருமணமும் தூக்குக்கயிறும் விதிப்படி நடக்கின்றன. ★

சங்கம வழிபாடு

(தொடர்ச்சி...)

இவ்வகையிலே சிவனடியார்கள் அகத்திலே சிவபெருமான் திருவடிபேற்றையிட வேறு எவ்வித பற்று இவ்வாதவர்கள் ஐம்பூதங்களும் தத்தம் நிலையில் நின்று மாறின் காலத்திலும் உமாதேவியாரை இடப் பாகத்தில் கொண்டு சிவபெருமானது தாமரை மலர்போன்ற திருவடியை மறவாதவர்கள் என்றும் மும்நமசிவாய என்ற பஞ்சாட்சர மந்திரத்தை ஒதிக்கொண்டு வைராக்ஷிய நெறியில் நிற்பர். எனவே சிவனடியார்கள் குற்றமற்ற குணங்களினால் பெரியமையை ஓத்தவர்கள் ஆவர் என அருண்மொழித்தேவர் தமது திருத்தொண்டர் புராணத்தில் திருக்கூட்டச் சிறப்பிலே குறிப்பிடுகிறார்.

பூதம் ஐந்தும் நிலையிற் கவங்கினும்
மாதொர் பாகர் மலர்த்தாள் மறப்பினார்
ஓது காதல் உறைப்பிள் நெறி நின்றுார்
கோ இவாத குணப்பெருந் குன்றுனார்.

மேலும் இச்சிவனடியார்கள் புறநீறுநாய்மை போன்று அகத்திலும் தூய்மையானவர்கள் திருநீறு எவ்வாறு வெண்ணிறமானதோ தன்னை அணிநின்றவர்களைக் காப்பாற்றி உயர் நிலைக்கு இட்டுச் செல்லுமோ அதே போல் சிவனடியார்களது உள்ளமும் தூய்மையாகக் காணப்படும். அவர்களிடத்திலிருந்து தெய்வீக ஒளிவீசும் இவர்களுடைய பெருமை வாயினால் பேச முடியாது.

மாசிவாத மணிதிகழ் மேனிமேல்
பூச நீறுபோல் உள்ளும் புனிதர்கள்
தேசினாலெத் திசையும் வினக்கினார்
பேச ஒண்ணாப் பெருமை பிறக்கினார்.

இவர்கள் தமது உள்ளத்தில் கேட்டையோ ஆக்கத்தையோ பற்றி சிந்திக்கமாட்டார்கள். வயது முதிர்ந்து ஆறாவது நிலையிலே பிச்சையேற் கின்ற பாத்திரமாகிய ஓட்டையும் இடாம்பிகமான திருமண வாழ்விலே உடம்பெல்லாம் அவங்கரிக்கப் பான்படுகின்ற வினை உயர்ந்த பொன்னை யும் ஒன்றாகவே நோக்கும் சிந்தனை உடையவர்கள்; சிவனடியார்களு

★ ஒருவன் சிரித்த முகத்துடனே கெட்டவனாக இருப்பான். ★

டன் ஒன்றாகக் கூடி வழிபாடு ஆற்றுகின்ற இன்பம் ஒன்றே தவிர தாம் அனுபவிக்கும் பேரின்பமாகிய முத்தி வீட்டையே விரும்பாதவர்கள் இவர்களுடைய வீரத்தை எம்மால் சொல்ல முடியுமோ என்கிறார் சேக்கிழார்.

“கேடும் ஆக்கமும் கெட்ட திருவினார்
ஒடும் செம்பொனும் ஒக்கவே நோக்குவார்
கூடும் அன்பினில் சும்பிடலே யன்றி
வீடும் வேண்டா விறவின் விளங்கினார்.”

இவ்வாறு சங்கமரின் தோற்றப்பொலிவை நோக்கும் போது நிற்கும் பொழுதும் இருக்கும் பொழுதும் கிடக்கும் பொழுதும் நடக்கும் பொழுதும் உண்ணும் பொழுதும் உறங்கும் பொழுதும் விழிக்கும் பொழுதும் இமைக்கும் பொழுதும் மன்றாடும் மலர்ப்பாதம் - மறக்காதவர்கள் ஆவர்.

“நின்றாலும் இருந்தாலும் கிடந்தாலும் நடந்தாலும்
மென்றாலும் துயின்றாலும் விழித்தாலும் இமைத்தாலும்
மன்றாடும் மலர்ப்பாதம் ஒருகாலும் மறவாமை
குன்றாத உணர்வுடையார் தொண்டராம் குணமிக்கார்.”

மேலும் உறவும் பகையும் இல்லாதவர் திருவருளின்பம் ஒன்றே நிலையானதெனக் கொள்பவர். சிலத்தாலும் நோன்பினாலும் செறிவிலும் அறிவிலும் அன்பிலும் அருளிலும் சிறந்து விளங்கியவர். மாதேவர்க்கு ஏகாந்தராய் ஒழுகுபவர் இதனால் பழுதிலாத்துறவறம் பண்புடனும் பக்தியுடனும் பூண்டவர். சிவத்தினைப் பிரியாச்சிந்தையர் ஆண்டில் இளைஞராய் இருப்பினும் ஞானத்தால் முதிர்ந்து இருப்பார்.

இவர்களுடைய வேடம் சிவவேடம், சிந்தனை சிவ சிந்தனை எனவே சிவபெருமான் இவர்களை விட்டுப் பிரிந்திருப்பாரா? இருக்கமாட்டார். சிவ வேளைகளில் சிவபெருமான் அடியார் ஒருவர் போன்று சிவ வேடம் தாங்கி இவர்களுடன் செல்வதுண்டு ஒருமுறை சித்தவடமடத்திலே சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருடன் அடியராக வந்த சிவபெருமானும் படுத்து உறங்கி ஜாமத்திலே சுந்தரருக்கு திருவடி தீட்சையும் கொடுத்தாரல்லவா? எனவே தான் சிவனடியார்களை நாம் சிவனெனவே வழிபட வேண்டும் என்கிறது சைவசமயம்.

(தொடரும்...)

செ. கந்த சத்தியதாசன் B. A. (Hons)

புலன்களின் கவர்ச்சி அறிஞர்களைக்கூடத் தடுமாற்றும்.

Easy way to Learn English

PART 24

MOTHER THERESA

Mother Theresa was internationally respected for her work to relieve the suffering of the poor. She began her work of helping the desperately poor of India by bringing dying persons from the streets into a home where they could die in peace and dignity.

Mother Theresa was born in Skopje, Albania on August 27, 1910, and was named Agnes Gonxha Bejaxhini. She left her home at the age of 18 to join the institute of the Blessed Virgin Mary in Dublin. She was sent to Calcutta by the Sisters of Loreto and she became a Geography teacher in Calcutta. While travelling on a train on September 10, 1946, she heard the cries of some sick and helpless people, which inspired her to help the poor. This experience she described as a "call within a call" to help the desperately poor of India.

In early 1948 she became an Indian citizen. She asked permission to leave her convent and Sister Agnes became Theresa.

She won many awards in her life. The Nobel Peace Prize was awarded in 1979. Mother Theresa left this world in 1997 at the age of 87 and the whole world mourned for her death. Her death is an irreplaceable loss generally for the whole world and particularly for the sick and poor in India.

சிறந்த அறிஞர்கள் சிறந்த குழந்தைகள்.

Answer the Questions reading again the above passage:-

- 1) Why Mother Theresa became an internationally respected figure?
- 2) What is her nationality?
- 3) How did she help the dying persons?
- 4) When did she join the vergin institute?
- 5) What was the first job she did in Calcutta?
- 6) What was the experience she had while travelling on a train?
- 7) When did she become an Indian Citizen?
- 8) Did she get permission before leaving the convent?
- 9) When did Mother Theresa die?
- 10) How the world felt by her death?

S. Thurairajah

துக்கப்படுவது எந்தப்பிரச்சினையையும் தீர்த்துவிடாது.

பங்குனி மாத வாராந்த நிகழ்வுகள்

03 - 03 - 2000 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்
அறிமுகவுரை :- திருமதி வசந்தா - கந்தசாமி
(ஆசிரியை, சுரணவாய்)

சொற்பொழிவு : “ அடியார் கண்டு
மகிழ்ந்த அழகன் ”

வழங்குபவர் : திருமதி மங்கையர்க்கரசி திருச்சிற்றம்பலம்
(ஓய்வு பெற்ற அதிபர், இராமநாதன் கல்லூரி)

10 - 03 - 2000 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்
அறிமுகவுரை : திரு. க. கணபதிப்பிள்ளை
(இளைப்பாறிய ஆசிரியர், அல்வாய்)

விடயம் : “ பஜனை ”

வழங்குபவர்கள் : நல்லூர் பஜனைக் குழுவினர்

17 - 03 - 2000 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்
அறிமுகவுரை : பிரம்மஸ்ரீ ப. மனோகராக்குருக்கள்
(வல்வை வைத்தீஸ்வர தேவஸ்தானம்)

சொற்பொழிவு : ‘நடைமுறை வாழ்க்கையில் சமயம்’

வழங்குபவர் : பேராசிரியர் நா. சுப்பிரமணியன்
(தமிழ்த்துறை யாழ் பல்கலைக்கழகம்)

24 - 03 - 2000 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்
அறிமுகவுரை : வில்லிசை புகழ் க. சத்தியதாஸ்
விடயம் : “ பக்திப்பாடல் ” (பக்கவாத்திய சகிதம்)

வழங்குபவர் : கதிர்காமநாதன் - ஞானேஸ்வரி
(சிறுப்பிட்டி வடக்கு காமாட்சி அம்பாள் முன்பள்ளி ஆசிரியை)

31 - 03 - 2000 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

ஞானச்சுடர் மாத வெளியீடு

பங்குனி - 2000

வெளியீட்டுரை : திருமதி யோகேஸ்வரி - கந்தசாமி
(ஆசிரிய ஆலோசகர் வடமராட்சி வலயம்)

மதிப்புரை : திருமதி நாச்சியார் - செல்வநாயகம்
(முதுநிலை விரிவுரையாளர் யாழ் பல்கலைக்கழகம்)

வாசகர் போட்டி

முதல் பத்து மலரிலும் (2000 ஜனவரி - ஒக்டோபர்) வெளியிடப்படும் விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக வாசகர் இடையே போட்டி ஒன்று நடைபெறவுள்ளது. இப்போட்டியில் வெற்றி பெறுவோருக்கு வழமைபோல பெறுமதியான பரிசில்கள் வழங்கப்படும்.

போட்டி தொடர்பான விபரங்கள் நவம்பர் மாத இதழில் வெளியிடப்பட்டு போட்டி நடாத்தப்பட்டபின் அது பற்றிய முடிவுகள் 2001 ஜனவரி மலரில் வெளியிடப்படும்.

அன்பான வேண்டுகோள்

மலருக்குப் பொருத்தமான, தரமான சொந்த ஆக்கங்களை இலகு தமிழில் எழுதி எமக்கு அனுப்பி வைக்குமாறு சமயப் பெரியார்களையும், அறிஞர் பெருமக்களையும் அன்புடன் கேட்டுக் கொள்ளின்றோம்.

மலர்க் குழு :

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை மன்றாட்டும் பேரவை,
செல்வச்சந்நிதி, தொண்டைமானாறு.